UYKUSUZ

9 ARALIK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/48 No:691
6 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 7 TL.
ISSN 1307-7619

BAY YIRTIK DON
hop!
aniden belir!
Franz Kafka yazılır, bir sabah uyandığında böcek olarak uyandı yazılır.
KÖTÜLÜK, DİKKAT DAĞITAN HER ŞEYDİR!..
ZBANK! diye hızla gir!
HİAAAAHHH!
ABİ SAKİN!
NE GERENK VAR ABİ YA BU KADAR KORKMAYA?.. DAMAĞINI KALDIR BARİ...
DALMIŞIM AMK... NASI BÖYLE MI?
EVET ABİ KALDIR!..
Muhammed Ali Cassius Clay yazılır Memedalibey diye okunur...
KELEBEK GİBİ UÇARIM, ARI GİBİ SOKARIM!
EMİN Mİ-SİN ABİ?..
SEN DE KİMSİN LAN?.. EBESİNİ S.KTİĞİMİ?..
ABİ EBEM HAKKINDA BÖY-LE KONUŞMA!..
KONUŞSAN NOLUR LAN?
EBEMİ SEVERİM ABİ KUSURA BAKMA! İZNİNLE ÇAKACAM Bİ TANE!
SMACK! diye vur!
Albert Einstein yazılır Ayrıştayn okunur ya da okunmaz amk!..
TESADÜF, TANRININ KİMLİĞİNİ GİZLİ TUTMA YÖNTEMİDİR!
Gel!
TE CE KİMLİK NO'MU EZBERDEN OKUYABİLİOM ABİ. OKİİM Mİ SANA?
?
GEL LAN BURAYA?! YALICAM SENİ SEVİMLİ ŞEBEK!..
SLOPS! diye yala!
Freddie Mercury diye yazılır, Dişlek bakkal diye okunur.
BEN ZATEN HER ZAMAN YILDIZ OLDUĞUMUN FARKINDAYDIM!.. ŞİMDİ DÜNYANIN GERİ KALANI DA BENİM GİBİ DÜŞÜNMEYE BAŞLADI.
V.İ.P. Olarak belir!..
ABİ AFEDERSİN AMA SENİN BİRAZ G*TÜN KALKMIŞ.
?
Noluyo amk diye dön!
SHOW MUST GO ON ULAAAAANNN!..
HARK! diye dişleri ge-çir!

mert Dolapçıoğlu
ACI KAYBIMIZ
23 yıldır benimle olan, kimi güzel kimi kötü anılarıma eşlik eden çoğu zaman beni denyoluklarına maruz bırakıp varoluşsal boşluklara sokan biricik,
AKIL SAĞLIĞIMI
Kaybetmenin derin üzüntüsünü yaşamıyorum.
HİÇ İNSAN GİRİLMEMİŞ ORMANLARA GİRİP ŞÖYLE DEMEK İSTİYORUM
İYİ SAKLANIN
AYRILIK SONRASI İLK MESAJ
HALA TEK PARÇAYIIIM
ASIRLARDIR SÜREN İYİLER VE KÖTÜLER SAVAŞINI SANIRIM MALLAR KAZANICAK
ehüüş
ehühüe
ehüğüh
ehüh..

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com
Barış UYGUR

Gazetecilik Ölüyor mu?

Evet ölüyor. Ama gazetecilik, Türkiye'de internet yüzünden falan değil, gazetecilik yetenek ve reflekslerine sahip olanlar gazetecilik yapmadığı için ölüyor. Gazeteciliğin çıtası o kadar aşağıda ki, insan önüne her gazetecilik ürünü düştüğünde, elinde editör kalemi, meyhane baskısı üzerinde sinirli sinirli düzeltme yapan Abdi İpekçi'ye dönüyor. Kendimizi kandırmayalım, gazeteciliğin küresel krizinden daha başka bir durum var Türkiye'de. Öyle "Dünyada gazetecilik yenilince biz de yenilmiş sayıldık," falan işlemez yani.

Eğri oturup doğru konuşalım, ki zaten doğru oturmak oturmanın doğasına ters, en azından bir L formuna bürünmeli; bu konuda karnemiz hep kötüydü. Gazetecilerimiz, eskiden de bir sürü dersten ikmale kaldı, borçlu geçti ama, o eski tabirle Bon pour l'Orient'ti işte. Abdurrahman Çelebi'lerle doluydu ama bugün Abdurrahman Çelebi'lik sırasına yazılanlar eski keçilere rahmet okutuyor. Zira hem iktidar yalakaları, hem iktidarın tasfiye ettiği "bağımsız" gazeteciler ve hem de "Abi bu işte güzel para var. Reklamdı izlenmeydi, parayı vururuz," diyen hipsterlar arasında, birkaç istisna hariç, değil keçi, keçi boku bile yok.

Gazetecilik elbette ticari bir iş. Ama her ülkede, çok gazete satıp para kazanmak için merak uyandırıcı başlıklara ve asparagasa bel bağlayan gazeteler kadar, güvenilir ve fazla satmasa da fiyatını yüksek tutarak yine kazanan gazeteler vardır. Bizde hangisi eksik tartışmaya gerek yok.

Aslında çok da zor bir iş değil. Örneğin asgari bir zeka, Doğu Perinçek hakkında bir özel haber yapmak için, hiç olmazsa Gün Zileli'yle de konuşur. Doğru dürüst gazeteci, hele özel röportaj yapıyorsa, sorduğu sorunun cevabını üç aşağı beş yukarı bilir. Haberinde hangi soruları kesinlikle yanıtlaması gerektiğini de. Karşısına birini oturtup ona "E anlat bakalım" diye gazetecilik yapılmaz, onun adına kısır günü denir. İşte bu görsel şablonları VICE'a benzetip gerisini koyveren, hipster yayıncılığı, bu yüzden gazetecilik değil, hipster kısır günüdür.

Bir de pek muhterem, iktidarın tasfiye ettiği eski anaakım, yeni bağımsız gazetecilerimiz var. Bakın bir yılı geçti, hiç sesimi çıkarmadan bekledim artık zamanıdır: Fantastik bir hadise oldu: Norm Ender diye bir hiphopçu diğer hiphopçulara "diss attığı" bir şarkı yayınladı. Anladığım kadarıyla bir sürü meslektaşını, isimlerini vermeden eleştirmiş, ama bir tek ismi adıyla soyadıyla, pozisyonuyla açık açık söylemiş. O isim, Elif Cemal. Bakın bir şarkıcı, bir anda yüz milyon kez izlenen bir şarkı yayınlıyor ve o şarkıda dünya kadar insana üstü kapalı bir şekilde laf atarken, Elif Cemal'e, adını, soyadını açık açık söyleyerek laf sokuyor. İddiası da şu: Elif Cemal, Norm Ender denen oğlanı, "kariyerini bitirmekle tehdit etmiş."

Şarkı yüz milyon kez izlenince haber olmaması kaçınılmazdı tabii. Sadece şarkı değil, şarkıda üstü kapalı bir şekilde ima edilenler de haberlerin konusu oldu ama hiçbiri Elif Cemal bahsine değinmeye gerek görmedi. Hemen hepsi Norm Ender'i yerin dibine sokan onlarca eleştiri yazısı ve haber yayınlandı. Ama bütün yazı ve haberlerde Elif Cemal eksikti.

Sadece Cengiz Semercioğlu sordu. Yani o bağımsız sitelerin gazeteciliği Cengiz Semercioğlu'ndan daha düşük seviyede (Adam olana kavgada söylenmez). Norm Ender hiç eğip bükmeden şarkıdaki iddiasını genişleterek yineledi: Elif Cemal, Norm Ender'e **"Kariyerini bitiririm, sen İzmir'den yeni geldin, İstanbul piyasasını biz yönetiyoruz, konserler elimizde, bitiririm seni,"** demiş. Norm Ender'in şirketi de araya girip **"Bak bu çok güçlü bir kadın, Hasan Cemal'in kızı, paşa torunu,"** diye Norm Ender'i uyarmış.

Sabık anaakımın güçlü isimlerinden **Hasan Cemal'in kızını** konunun dışında tutmak için gösterilen bu inanılmaz özen ve iş Hasan Cemal olunca temel gazetecilik kurallarının çöpe atılması açıkça gösteriyor ki, bugün iktidarın hışmına uğramış gazetecilerin çoğu, konu kendi ahbap çavuş ilişkileri olduğunda Ahaber'den, Takvim'den farklı değiller.

Çok mu önemli? Evet çok önemli. Onca haberi, eleştiriyi yazanların yapması gereken tek şey vardı. Bakın yapsalardı iyi olurdu değil gereken diyorum: Arayıp sormak. Ama kıytırık bir şarkı için "Burada Fluxy MC Çekçük'ten bahsetmiş, şarkının şurasında Foxxy Digga'yı kastetmiş, geçmişte çok seksistmiş," diye analiz yapıp şarkının ortasında ayı gibi duran isim ve yöneltilen suçlamadan hiç bahsetmemek gazetecilik değil, "Bünyamin koş, Hasan abi'nin kızına laf atmışlar, kahveden adamları topla gel"cilik olur ancak.

Şimdi bir de bu Hasan Cemal'in, acilen cinsel terapiye ihtiyaç duyan editörler yönetimindeki tık avcısı T24'te değil de eskisi gibi iktidarlarla al takke ver külah güçlü yayın gruplarında çalıştığını hayâl edin. Ne neşeli olurdu değil mi?

cihan kılıç
KİTAP DEDE
KİTAP DEDE GELİYOR.
KİTAP DEDE! KİTAP DEDE! NASIL KİTAPLAR GETİRDİN BUGÜN BİZE?
ÇOK GÜZEL KİTAPLAR GETİRDİM YAVRULARIM! BAYILACAKSINIZ!
ONU BİLİYORUZ KİTAP DEDE! KALIN MI, İNCE Mİ, RESİMLİ Mİ DÜZ MÜ. TAM OLARAK NASIL?
KİTAPLAR EŞYA DEĞİLDİR YAVRULARIM. ONLAR SİZİN ARKADAŞLARINIZDIR!..
AYNI ARKADAŞLAR GİBİ ONLARIN DA DIŞI DEĞİL İÇİ ÖNEMLİDİR.
TAMAM DA DEDE İÇLERİ NASIL? BASKI KALİTESİ OLSUN, SAYFA TASARIMI OLSUN...
KÖTÜ ÇEVİRİYSE HAYATTA OKUNMAZ.
ONA DA SİZ KARAR VERİN ARTIK!.. ALIN BAKALIM...
YA DEDE HAYIIR!
OF DEDE YAA!
LOBO
LOBO
SEN DAHA İYİ OKUYOSUN DEDE! SEN OKU NOOLUUR.
EVET KİTAP DEDE HADİ.
BİLMEDİĞİMİZ ŞEYLER OLUNCA AÇIKLIYOSUN HEM!
KIRMA BİZİ N'OLUR!
OFFF! TAMAM BAŞIMIN TATLI BELALARI, TAMAM!.. OTURUN BAKALIM YAMACIMA.
OLLEEY!
HEOO!
YUPPİ.
BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ, EVVEL ZAMAN İÇİNDE KALBUR ZAMAN İÇİNDE. DEVELER TELLAL İKEN, PİRELER BERBER İKEN
GİRİŞ KLASİK.
AYNEN.
OLD'LAR SEVER.
BURASI BİTENE KADAR Bİ ÇİŞE GİDİP GELEYİM.
UZAK BİR ÜLKEDE, HALKI PAKİR MI FAKİR, KENDİSİ ZENGİN Mİ ZENGİN Bİ KRAL YAŞARMIŞ.
OOO, MESAJLI.
DEDE YÜREK YEMİŞ.
BAŞIMA Bİ ŞEY GELMEYECEKSE BEN BEĞENDİM.
AYNEN! TOPLUMU İYİ ÇÖZÜMLEMİŞ.
BU KRAL, KIZINI ÜLKEDEKİ EN YETENEKLİ DELİKANLIYLA EVLENDİRMEK ÜZERE BİR YARIŞMA DÜZENLEMEYE KARAR VERMİŞ.
ALLAHALLAH! NEDEN YİNE KADIN BEDENİ ÜZERİNDEN GİDİLİYOR!
DÖNEMİN ŞARTLARINA GÖRE DEĞERLENDİRMEK LAZIM.
BUNUN ÜZERİNE TELLALLAR ÜLKENİN DÖRT BİR YANINA DAĞILIP YARIŞMAYI DUYURMUŞLAR.
EVET DEDE CANLANDIR BİRAZ HADİ!
DEDE ROBOT GİBİ OKUMA YA! BİRAZ ROLE GİR!
"DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!.. KRALIMIZIN FERMANIDIR!
KONSERVATUAR OYUNCULUĞU.
BU DA Bİ TIK ABARTI MI OLDU SANKİ?
O-O-O-OYUNCULUK ŞOV!
ŞİVE Mİ YAPTI DEMİN?
AYNEN! KULAKLARIM KANADI!
BİRAZ DAHA GÜNCEL KONULARI MI İŞLESEN DEDE YA?
BU JENERASYONUN DİLİNDEN KONUŞ BİRAZ.
YA DA YAPAMIYOSAN BIRAK GENÇLER YAPSIN!
"EVVEL ZAMAN"DAN SONRASINI DİNLEMEDİM.
ÖMRÜMDEN GİDEN ŞU 10 DAKİKANIN HESABINI KİM VERECEK.
YAV HE HE.
KRAL KİM AMK?
PEKİ ULAN! BUNU SİZ İSTEDİNİZ!
BU SIRADA KRAL HARİKA BİR UYGULAMAYLA TANIŞMIŞ: ZAMBLY UYGULAMASI SAYESİNDE YATTIĞI YERDEN DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDAKİ İNSANLARLA DÜZ MUHABBET EDEREK HEM İNGİLİZCESİNİ GELİŞTİREBİLECEK, HEM DE FERMANLARINI DUYURABİLECEKMİŞ!
ZAMBLY
...AYRICA BİR KİTAP DEDE TAKİPÇİSİ OLARAK KENDİSİNE SUNULAN İNDİRİM KODUYLA BU HİZMETTEN %25 İNDİRİMLİ FAYDALANABİLECEKMİŞ!..
OHAAA!
SÜPEER!
NASIL? NASIL?
BUNUN İÇİN TEK YAPMASI GEREKEN BU DUYURUYU BEĞENMEK, KİTAP DEDE HESABINI TAKİP ETMEK VE YORUMLARDA İKİ ARKADAŞINI ETİKETLEYİP ÇEKİLİŞE KATILMAKMIŞ... NE KADAR ETİKET, O KADAR ŞANS DEMEKMİŞ!
ALLAAH!
ADAMSIN DEDE!
BZZT
BUNUNLA BERABER, ZRENDYOL SEZON SONU İNDİRİMLERİNDEN FAYDALANMAK İÇİN BU HİKAYEYİ YUKARI KAYDIRABİLİRMİŞ. FIRSATI KAÇIRMAYABİLİRMİŞ. STOKLAR SINIRLI SAYIDAYMIŞ, ÖYLEYMİŞ, BÖYLEYMİŞ...
SİZLE Mİ UĞRAŞICAM LAN.
SON

cihan kılıç
KİTAP DEDE
KİTAP DEDE GELİYOR.
KİTAP DEDE! KİTAP DEDE! NASIL KİTAPLAR GETİRDİN BUGÜN BİZE?
ÇOK GÜZEL KİTAPLAR GETİRDİM YAVRULARIM! BAYILACAKSINIZ!
ONU BİLİYORUZ KİTAP DEDE! KALIN MI, İNCE Mİ, RESİMLİ Mİ DÜZ MÜ. TAM OLARAK NASIL?
KİTAPLAR EŞYA DEĞİLDİR YAVRULARIM. ONLAR SİZİN ARKADAŞLARINIZDIR!..
AYNI ARKADAŞLAR GİBİ ONLARIN DA DIŞI DEĞİL İÇİ ÖNEMLİDİR.
TAMAM DA DEDE İÇLERİ NASIL? BASKI KALİTESİ OLSUN, SAYFA TASARIMI OLSUN...
KÖTÜ ÇEVİRİYSE HAYATTA OKUNMAZ.
ONA DA SİZ KARAR VERİN ARTIK !.. ALIN BAKALIM...
YA DEDE HAYIIR!
OF DEDE YAA!
LOBO
LOBO
SEN DAHA İYİ OKUYOSUN DEDE! SEN OKU NOOLUR.
EVET KİTAP DEDE HADİ.
BİLMEDİĞİMİZ ŞEYLER OLUNCA AÇIKLIYOSUN HEM!
KIRMA BİZİ N'OLUR!
OFF! TAMAM BAŞIMIN TATLI BELALARI, TAMAM!.. OTURUN BAKALIM YAMACIMA.
OLLEEY!
HEOO!
YUPPİ!
BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ, EVVEL ZAMAN İÇİNDE KALBUR ZAMAN İÇİNDE, DEVELER TELLAL İKEN, PİRELER BERBER İKEN
GİRİŞ KLASİK.
AYNEN.
OLD'LAR SEVER.
BURASI BİTENE KADAR Bİ ÇİŞE GİDİP GELEYİM.
UZAK BİR ÜLKEDE, HALKI FAKİR Mİ FAKİR, KENDİSİ ZENGİN Mİ ZENGİN Bİ KRAL YAŞARMIŞ.
OOO, MESAJLI.
DEDE YÜZEK YEMİŞ.
BAŞIMA Bİ ŞEY GELMEYECEKSE BEN BEĞENDİM.
AYNEN! TOPLUMU İYİ ÇÖZÜMLEMİŞ.
BU KRAL, KIZINI ÜLKEDEKİ EN YETENEKLİ DELİKANLIYLA EVLENDİRMEK ÜZERE BİR YARIŞMA DÜZENLEMEYE KARAR VERMİŞ.
ALLAHALLAH! NEDEN YİNE KADIN BEDENİ ÜZERİNDEN GİDİLİYOR!
DÖNEMİN ŞARTLARINA GÖRE DEĞERLENDİRMEK LAZIM.
BUNUN ÜZERİNE TELLALLAR ÜLKENİN DÖRT BİR YANINA DAĞILIP YARIŞMAYI DUYURMUŞLAR.
DEDE ROBOT GİBİ OKUMA YA! BİRAZ ROLE GİR!
EVET DEDE CANLANDIR BİRAZ HADİ!..
"DUYDUK DUYMADIK DEMEYÜN!.. KRALIMIZIN FERMANIDIR!
KONSERVATUAR OYUNCULUĞU.
BU DA Bİ TIK ABARTI MI OLDU SANKİ?
O-O-O-OYUNCULUK ŞOV!
ŞİVE Mİ YAPTI DEMİN?
AYNEN! KULAKLARIM KANADI!
BİRAZ DAHA GÜNCEL KONULARI MI İŞLESEN DEDE YA?
BU JENERASYONUN DİLİNDEN KONUŞ BİRAZ.
YA DA YAPAMIYOSAN BIRAK GENÇLER YAPSIN!
"EVVEL ZAMAN"DAN SONRASINI DİNLEMEDİM.
ÖMRÜMDEN GİDEN ŞU 10 DAKİKANIN HESABINI KİM VERECEK.
YAV HE HE.
KRAL KİM AMK?

BU KRAL, KIZINI ÜLKEDEKİ EN YETENEKLİ DELİKANLIYLA EVLENDİRMEK ÜZERE BİR YARIŞMA DÜZENLEMEYE KARAR VERMİŞ.
ALLAHALLAH! NEDEN YİNE KADIN BEDENİ ÜZERİNDEN GİDİLİYOR!
DÖNEMİN ŞARTLARINA GÖRE DEĞERLENDİRMEK LAZIM.
BUNUN ÜZERİNE TELLALLAR ÜLKENİN DÖRT BİR YANINA DAĞILIP YARIŞMAYI DUYURMUŞLAR.
EVET DEDE CANLANDIR BİRAZ HADİ!..
DEDE ROBOT GİBİ OKUMA YA! BİRAZ ROLE GİR!
"DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!.. KRALIMIZIN FERMANIDIR!
KONSERVATUAR OYUNCULUĞU.
BU DA Bİ TIK ABARTI MI OLDU SANKİ?
O-O-O-OYUNCULUK ŞOV!
ŞİVE Mİ YAPTI DEMİN?
AYNEN! KULAKLARIM KANADI!
BİRAZ DAHA GÜNCEL KONULARI MI İŞLESEN DEDE YA?
BU JENERASYONUN DİLİNDEN KONUŞ BİRAZ.
YA DA YAPAMIYOSAN BIRAK GENÇLER YAPSIN!
"EVVEL ZAMAN"DAN SONRASINI DİNLEMEDİM.
ÖMRÜMDEN GİDEN ŞU 10 DAKİKANIN HESABINI KİM VERECEK.
YAV HE HE.
KRAL KİM AMK?
PEKİ ULAN! BUNU SİZ İSTEDİNİZ!
BU SIRADA KRAL HARİKA BİR UYGULAMAYLA TANIŞMIŞ! ZAMBLY UYGULAMASI SAYESİNDE YATTIĞI YERDEN DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDAKİ İNSANLARLA DÜZ MUHABBET EDEREK HEM İNGİLİZCESİNİ GELİŞTİREBİLECEK, HEM DE FERMANLARINI DUYURABİLECEKMİŞ!
ZAMBLY
...AYRICA BİR KİTAP DEDE TAKİPÇİSİ OLARAK KENDİSİNE SUNULAN İNDİRİM KODUYLA BU HİZMETTEN %25 İNDİRİMLİ FAYDALANABİLECEKMİŞ!..
OHAAA!
SÜPEER!
NASIL? NASIL?
BUNUN İÇİN TEK YAPMASI GEREKEN BU DUYURUYU BEĞENMEK, KİTAP DEDE HESABINI TAKİP ETMEK VE YORUMLARDA İKİ ARKADAŞINI ETİKETLEYİP ÇEKİLİŞE KATILMAKMIŞ... NE KADAR ETİKET, O KADAR ŞANS DEMEKMİŞ!
ALLAAH!
ADAMSIN DEDE!
BZZT
BUNUNLA BERABER, ZRENDYOL SEZON SONU İNDİRİMLERİNDEN FAYDALANMAK İÇİN BU HİKAYEYİ YUKARI KAYDIRABİLİRMİŞ. FIRSATI KAÇIRMAYABİLİRMİŞ. STOKLAR SINIRLI SAYIDAYMIŞ, ÖYLEYMİŞ, BÖYLEYMİŞ...
SİZLE Mİ UĞRAŞICAM LAN.
SON

æ Merhaba.

æ Itri Bey'i her iki koluna da ayrı ayrı takıp takıştırdığı onlarca paket lastiğinden tanıdım o gün. Çünkü bir Itri Bey'den başka kim bu kadar çok sevebilirdi ki paket lastiklerini. Yüzüne bakmadığımız paket lastiklerine kim bu kadar aşık olabilirdi ki bir Itri Bey'den başka. Yüzünün tamamından fazlasını da kaplayan korkunç bir maske vardı suratında. Gaz maskesinden de kallavi. Kan oturmuş gözleri buhar içindeydi. Megamarketin girişinde güvenlik görevlisiyle sessiz sessiz münakaşa ediyordu. Yanından asla ayırmadığı düdüklü tenceresi ise her zamanki gibi kıstırmalı koltuk altındaydı. Bir yandan da marketin girişindeki dezenfektan aparatına dirseğiyle bastırmayı ihmal etmiyor, kapızladığı fazla fazla dezeyi ellerinin içinde sihirli gizemli bir yolculuğa çıkarıyor, kalanını ise paket lastiklerine boca ediyordu. Güvenlik görevlisi arkadaş, kendisine doğru, "tencerenizi emanete bırakmadan ve maskenizi kabul edilebilir bir maske ile değiştirmeden sizi içeriye alamam, müşteriler çok korkar bu şekilde sizden" dediği için, Itri Bey adeta öfkeden çılgına dönmüş, sessiz ama vurgulu bir şekilde, "bir kere tencere değil bu sayın beyefendi, düdüklü tencere, ben düdüklü tenceremsiz şuradan şuraya hareket etmem, ayrıca da maskemde ne varmış, virüs mü kapayım, sonra hep ben mi çekeyim" şeklinde, tane tane bir anlatım tarzının en bir şahane neferi olarak, büyük bir kavga veriyordu güvenlik görevlisiyle o anlarda kendi içinde. Bu gerçek bir çıngardı. Özlem ve tırsı arası bir duygu ile yaklaştım yanına. Beni fark eder etmez hemen sesi değişti. Sakinleşti. Bu ani gelen sakinliği beni ürpertti. Gülümsedi. Kakam ucuna kadar geldi. "Ah ağbici, merhabalar olsun, ah ne iyi oldu seni gördüğüm, sarılamıyorum malum durumlar ama çok sarılmak istiyorum ama sarılamıyorum" diyerek, düdüklü tenceresini havaya kaldırıp sarılma hareketi yaptı koca cüssesi ile öyle uzaktan uzaktan, sonra da, "haydi gidelim buradan, asabımı bozdular akşam akşam" diyerek de, minik minik sessiz adımlarına, bir nevi zoraki eşlik ettirerek, beni yola koydu. Salgından korunmak için bir arkadaşının çiftliğine yerleşmiş, uzun bir süre orada kalmış, dönüşte benzin almak için durduğunda, pompacı beyefendi, halihazırda çekirdek çitliyormuş, değişik biriymiş pompacı beyefendi, benzin doldururken de ağzında hep çekirdek varmış, siyah çekirdek, "dolsun mu depo" derken tükürüklü çekirdek pompacı beyefendinin ağzından fırlayıp hop diye Itri Bey'in ayakkabısının içine kaçmış. Itri Bey o anda mahvolmuş. Süper huzursuz olmuş ama pompacı beyefendinin de o anda kalbini kırmak istemediği için bir şey dememiş, çekirdekle bayaa da yol gitmiş. Özellikle de böylesine hassas bir zamanda böyle bir şey yaşamış olmak, Itri Bey'i derinden yaralamış, İstanbul'dan vazgeçip çiftliğe geri dönmüş, bir ay daha kalmış orada. Biraz zor atlatmış o olayı. Böyle anlatırken bir anda maskesini iyice sıkılaştırıp canhıraş koşmaya başladı. "Ağbici evde gram çamaşır suyu yok, evi tertemiz yapmam lazım, hafta içi en sevdiğin gün olan Salı günü arayacağım seni, 6 ve 9'da aramam ama, kanca gibi geliyor bana o rakamlar, sanki bir yerlerime takılıp da oramı buramı yırtacaklarmış gibi geliyor bana hep o rakamlar, bir de 8'de de aramam, 8'in o kendi içinde bitmek bilmeyen döngüsü ruhumu sıkıyor, balkonda nar yiyeceğiz hep beraber seninle" diyerek de, usul usul vurgulu vurgulu az bağırıyordu öyle koşarken de bir yandan da.

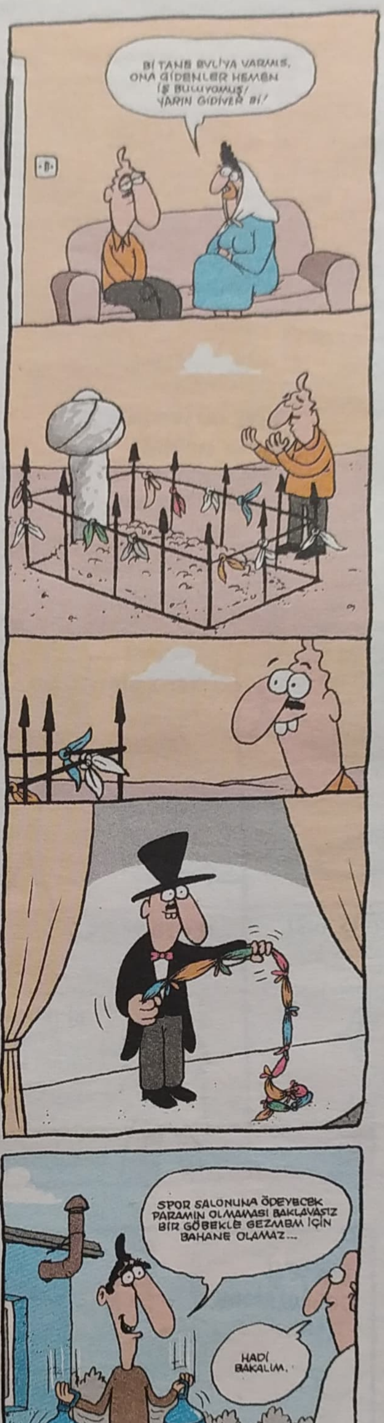
æ "Feyyaz Yiğit" ile "beyaz peynir", çok uzaklardan zorlarsan aynı şey. Ki niye zorlamayayım. Onu zorlama bunu zorlama. Elbet bir şeyi zorlayacağız

æ "Ben dinsiz değilim, din bensiz" dedi bir arkadaşım.

æ Bu arada oğlumuz Hazar'ın göbek bağını kaybettiğimize inanamıyorum ama resmen oldu galiba böyle bir şey. Yok, bulamıyoruz çocuğun göbek bağını. Buzdolabında buzluktaydı tam dört buçuk senedir. Dört buçuk senedir çocuğun göbek bağını ne yapacağımızı bilemedik. Adı Hazar ya, "Hazar Denizi'ne atalım" dedik önce, bir öyle bir bekledik, bir öyle bir gidemedik. Olmadı yani Hazar Denizi. "E Elazığ'da Hazar Gölü var, oraya atalım" dedik, Elazığ'a bile gidemedik, değil ki Azerbaycan. Olmadı bir türlü. Biz karar veremedikçe veremedikçe, çocuğun göbek bağı buzlukta kalakaldı öyle. Bir yandan da pek umursamadık da. Çünkü yani buzlukta duruyor zaten öyle. Şu andaki buzluktaki haliyle, iki sene üç sonraki buzluktaki hali arasında ne gibi bir fark olabilir. Hiçbir fark olamaz. Üç sene sonra daha çok donmuş olmayacak ki, hep aynı donmuşlukta olacak. O yüzden acele etmedik pek. Akışına bıraktık. Hani böyle hep ertelediğin bir şeyi, bir gün bir anda yapmaya başlıyorsun ya, plansız, öyle olur diye düşündük. Kaybolacağı hiç aklımıza gelmemişti. Çünkü böyle bir şey nasıl kaybolabilir ki zaten. Kim buzluktan göbek bağı alıp onu yok eder. Yok. Çocuğun göbek bağı yok. Bir haftadır aramadığımız yer kalmadı, kesinlikle yok. Çocuğun göbek bağından ümidi kesmek üzereyiz. Ben kestim bile galiba. Ha Hazar Denizi'ne atınca ne olacaktı sanki göbek bağını çocuğun, o da var. Ama yok yani. Çocuğun göbek bağı resmen kayıp.

æ Hoşça kal.

İLKER ALTUNGÖK

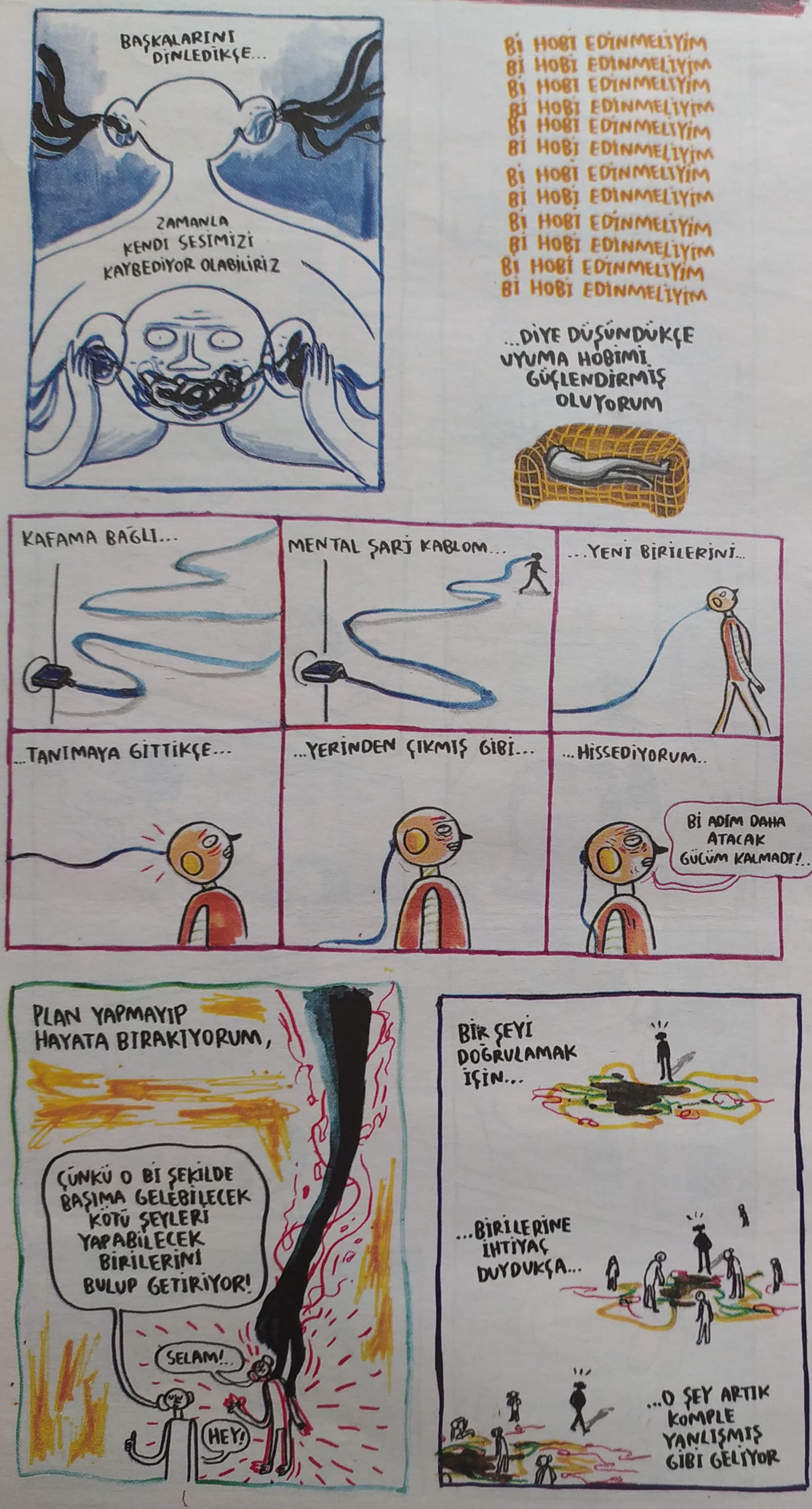

CEM GÜVENTÜRK

HAMUR

Gelecek kadar geçmişin de giderek belirsizleştiği günlerden geçiyoruz. Pandemi öncesi hayatıma ait ayrıntılar gün geçtikçe bulanıklaşıyor. Boş zamanlarımı nasıl değerlendiriyordum? Sulu fiziksel şakalara maruz kaldığımda ne hissediyordum? Akrabalarım nasıl insanlardı? Zamanında gayet hakim olduğum tüm bu bilgiler, birer muamma olma yolunda, idrak edemediğim bir hızda uzaklaşırken kendime ister istemez, zamanında cep telefonu üzerinden sıkça sorulan şu soruyu soruyorum: "Pandemiden önce ne yapıyorduk?" Net bir cevabım yok. Belki de var ama hatırlamamayı tercih ediyorum. Beynim anılarıma karşı pragmatist bir tavra bürünmüş, geçmişi sadece iyi hissetmem için yeniden canlandırıyor. Bu konuda da en büyük yardımcım videolar.

Her şeye rağmen gülmeye devam edebilen tayfamla düzenli olarak görüntülü çevrimiçi toplantılarda bir araya gelip mutluluğu geçmişe ait eğlenceli videolarda arıyoruz. Eski siyaset programları, müzik klipleri, fonda *dubstep* müzik üzerine kurgulanmış estetik futbol görüntüleri, televizyon ekranlarının şahit olduğu sansasyonlar... Her birini biricik yavrumuzun müsameresiymiş gibi yargılamadan izleyip yakın tarihimizle kıvanç duyuyoruz. Belleğimizde tasasızlığı temsil eden ne kadar görüntü varsa, hepsini geriye doğru, zevkle ve iştahla yeniden tecrübe edip, cumhuriyet döneminde İngiliz ve Fransızlar tarafından çekişmiş görüntülere kadar gelince duruyoruz. (Duruyoruz çünkü 1930'lardan öncesine gururlu ama tatsız bir hava hakim) Toplantı bitip de yatağıma girdiğimde video teknolojisinin gelişiminde emeği geçen herkese gönülden teşekkürlerimi sunup huzurla uykuya dalıyorum.

Huzurluyum çünkü izlediğim görüntüler geçmişi olağan gerçekliğiyle önümüze serdi, nostaljik keyfimizi soru işaretlerine mahal bırakmadan yaşamamızı sağladı. Çok iyi biliyorum ki, geçmişe dair belgelendirilmemiş herhangi bir olayı, kendi aramızda konuşarak canlandırmaya çalışsaydık; yaşanan şey ortak belleğimizin bir ürünü dahi olsa, anı güzelleştirmek adına çarpıtılacaktı. Edilgen cümleler kuruyorum ama bunu (özellikle hafızamla sorun yaşadığım şu dönemde) ben de yapabilirdim. Zamanında yaşadığım veya yaşandığına şahit olduğum bir olaya, hikayenin genel akışını etkilemeyecek, aynı zamanda aksi de kanıtlanamayacak minik ayrıntılar ekleyerek, eşime dostuma geçmişi çok daha coşkulu bir şekilde yaşatmak isteyebilirdim. Hemen yanımdakinin başına gelmiş bir olayı kendim yaşamış gibi aktarabilirdim. "Bozuk arabayı belki metrelerce ittiğimiz o günü hatırlıyor musunuz?" Hatırlamam mı? Unutmak ne mümkün? Unutmadım da... Belki sizin kadar itmemiş olabilirim. Yani bir ihtimal; ben aranıza katıldığımda araba çoktan ivmesini almış ve aslında çok istememe rağmen yardımımın bir anlamı kalmamış olabilir. Ama hikayeyi başkalarıyla paylaşırken "arabayı metrelerce ittik" deyip devam edeceğim. Belki de gerçekten itmişimdir, kim bilebilir?

Geçmişte yaşadığı olayları, çocukluğunda şekil verdiği renkli oyun hamurları gibi yoğuran tek kişi olmadığımı biliyorum. Sahi ne güzel günlerdi. Saatlerce uğraşın sonunda ortaya çıkardığım şeyden memnun olmayınca hazır kalıplardan yardım alır; kusursuz üçgenler, kareler elde edip mutlu olurdum. Belki de olmazdım. Belki tüm bunları oyun hamuru reklamlarından gördüm ve gerçekte çocukluğum, annemin poğaça yapmak için hazırladığı renksiz ve ele yapışan hamurlarından arttırdığı parçaları yoğurarak geçti. Minik ellerimle dakikalarca dokunduğum hamurun, işim bittiğinde poğaça harcına geri katılmasını teklif etmekte beis görmediğim; kalbimin temiz, kendimin oldukça pis olduğu güzel zamanlardı.

ÖZER AYDOĞAN

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ONA BİR ŞEY VER

Dünyanın en büyük trajedilerinden biri, evrensel standartlarda sevimli sanılan (ama pek de sevimli olmayan) çocukların kamuoyunun görüşüne sunulmasıdır. O meşum anlarda ne yapacağını bilemez insan. Telefonun galerisinde hazırda bekletilen evlat, ekran bize döndürülüp beğenimize sunulduğunda, içimizdeki gerginliği yüzümüzdeki sırıtışla maskeleyip elimizden geleni yapmayı çalışırız. Bu eylemin öznesi babaanne türü yaşlı bir bireyse, fotoğrafın bulunma süresi uzadığından yaşanan gerginlik daha da can yakıcı olabilir. Bu sevimli şeyin yaratıcısı sırıtarak bizi izlerken, ekrandaki çocukla baş başa kaldığımızda gördüğümüz neye benzerse benzesin tek bir tespitimiz vardır: "Ay çok tatlı!" Hemen ardından "Kaç yaşında?", cevabı alır almaz da "Maşallah!" diyerek sahneyi terk etmek boynumuzun borcudur. Oysa ekranda bize gösterilen Demir Ata, erken dönem bir Burhan Çaçan'a benziyor olabilir. Selami Şahin'e benzeyen Demir Atalar olduğu söyleniyor. Ben, bizzat Abdullah Gül'e benzeyen bir Demir Ata görmüştüm. Üçlü yaşlarındaydı. Bir AVM'de, bebek arabasında dolaştırılırken etrafa ölçülü tebessümler saçıyordu. Bu tür talihsiz karşılaşmaların yaygın olduğunu sanıyorum. Bakanlar kurulunda rahatlıkla sandalye sahibi olabilecek Demir Atalar var. İstanbul Ticaret Odası'nın koridorlarında 50 bin lira sermayeli, alüminyum profil sektöründe faliyet gösterecek bir limited şirket kurmak için dolanan Demir Atalar var. İsmindeki beklentiden haberi olmayan nice Sular, Derinler, Mayalar var.

AVM'de görmüştüm Demir Ata'yı. İlerleyen yaşına rağmen bebek arabasında yolculuk ediyordu. Çocukların arabadan taşan kısımları sevimsizliğin yazılı olmayan tarihinde önemli bir yer kaplar. Yemek katında, yanımdaki masaya yerleşip ayaklandığında bu taşkınlığın vücut bulacağını hissetmiş, ama olayların annesinin başrolünde bu denli kontrolden çıkacağını tahmin edememiştim. Üçlü yaşların bir türlü odaklanamayan akılsızlığıyla, "ısrar etmek- ortamdan uzaklaşmaya çalışmak-ağlamak" triosu içinde debelenmeye başlaması ve annesinin bu kaos içinde ikazdan ikaza savrulması bilmediğim görüntüler değildi. Garip olan, bütün bu karmaşa içinde annesinin Demir Ata'dan beklentileriydi. Annesi, sıradan bir çocuk olmakla donanmış Demir Ata'yı sevimlilik cephanesiyle yüklü bir İnstagram yıldızına dönüştürmek istiyordu. Demir direndikçe ortam geriliyordu. Olanları anlatmak istemiyorum. Olanları anlatmayı zavallı Demir Ata'ya yapılacak bir haksızlık olarak görüyorum. Bu günahta, Abdullah Gül'e benzemekle baştan kaybetmiş Demir Ata'yı savunuyorum. Ortada bir günah varsa, günahkardan değil bu günaha maruz kalandan yana durmak istiyorum. Yazının bundan sonrasında, annesini hiçe sayarak, bütün çocuklar adına, güzelim Demir Ata'ya sesleniyorum:

Bunu da çok görme artık çocuk. Ona bir video ver. Annen seni videoya çekmek istiyor. Annenin telefonu çok iyi; bu telefonun çekim kalitesiyle (tabi ki gerekli lens ilaveleriyle) bazı yönetmenler ödül alıyor. Biraz yardımcı ol annene. Bir pırıltı göster çocuk. Her çocuğun ufacık da olsa bir pırıltısı olur. İnstagram paylaşımlarındaki çocuklar gibi tat vermiyorsun. Değişik bir şeyler yap: Müzik çalınca ritim tut, evdeki kedinin kulaklarıyla oyna, kuyruğunu çek, kafasını avuçla, ama böyle dümdüz ağlama. Ağlayan çocuk videosu da var, ama bir hikayesi var onların. Senin gibi dümdüz, AVM'nin ortasında ağlamıyor o çocuklar. Hadi değişik bir şey yap, biraz yardımcı ol annene. Bir keresinde, daha 11 aylıkken mi ne, mama sandalyesinde mama yedirilirken aniden uyumuştun, ağzının kenarından "Hero Baby- Karışık Meyveli" akarken ne kadar sevimli olmuştun, hatırladın mı? İşte öyle bir şeyler yap, komik ol biraz, böğürüp durma her boka. Anneni düşün biraz.

Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk. Ona bir video ver. Güzel bir sekans bahşedersen hemen İnstagram'a terfi edeceksin. Like üstüne like alacaksın. Teyzenden "şapşik"e, halandan "fındık"a, anneannenden "kuza"ya zaten alışıksın, ama bu videoyla hayatının son demlerinde telefona sarılmış yaşlı bir akrabandan "maşallah" alacaksın. Hiçbir zaman tanımayacağın bu yaşlı akraban, takip ettiği az sayıdaki insanların paylaşımlarını hayatının tam ortasına yerleştirdiğinden, yarım saat sonra bir mesaj daha gönderecek annene: "İki numara ne zaman geliyor?" İstemez misin bir kardeş daha? Böyle mal gibi davranmaya devam edersen, o ikinci gelir yerini alır. Benden söylemesi çocuk.

Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk. Yaramazlığın istenmiyor, varlığın yetmiyor. Ona bir video ver. Video çok önemli. Annen sağolsun belki binlerce fotoğrafın var, ama fotoğrafla iş yürümüyor çocuk. Bazıları öyle art arda

AVM'de görmüştüm Demir Ata'yı. İlerleyen yaşına
en bebek arabasında yolculuk ediyordu. Çocukların
dan taşan kısımları sevimsizliğin yazılı olmayan tarihinde
li bir yer kaplar. Yemek katında, yanımdaki masaya
ip ayaklandığında bu taşkınlığın vücut bulacağını
miş, ama olayların annesinin başrolünde bu denli
olden çıkacağını tahmin edememiştim. Üçlü yaşların bir
odaklanamayan akılsızlığıyla, "ısrar etmek- ortamdan
şmaya çalışmak-ağlamak" triosu içinde debelenmeye
ası ve annesinin bu kaos içinde ikazdan ikaza savrulması
iğim görüntüler değildi. Garip
ütün bu karmaşa içinde
in Demir Ata'dan beklentileriydi.
sıradan bir çocuk olmakla
nış Demir Ata'yı sevimlilik
esiyle yüklü bir İnstagram
dönüştürmek istiyordu.
direndikçe ortam geriliyordu.
anlatmak istemiyorum. Olanları
n zavallı Demir Ata'ya yapılacak
zlık olarak görüyorum. Bu
Abdullah Gül'e benzemekle
aybetmiş Demir Ata'yı
orum. Ortada bir günah varsa,
rdan değil bu günaha maruz
yana durmak istiyorum. Yazının bundan sonrasında,
hiçe sayarak, bütün çocuklar adına, güzelim Demir
sleniyorum:

u da çok görme artık çocuk. Ona bir video ver.
ni videoya çekmek istiyor. Annenin telefonu
u telefonun çekim kalitesiyle (tabi ki gerekli lens
e) bazı yönetmenler ödül alıyor. Biraz yardımcı ol
ir pırıltı göster çocuk. Her çocuğun ufacık da olsa
ı olur. İnstagram paylaşımlarındaki çocuklar gibi
tat vermiyorsun. Değişik bir şeyler yap: Müzik çalınca ritim tut, evdeki kedinin kulaklarıyla oyna, kuyruğunu çek, kafasını avuçla, ama böyle dümdüz ağlama. Ağlayan çocuk videosu da var, ama bir hikayesi var onların. Senin gibi dümdüz, AVM'nin ortasında ağlamıyor o çocuklar. Hadi değişik bir şey yap, biraz yardımcı ol annene. Bir keresinde, daha 11 aylıkken mi ne, mama sandalyesinde mama yedirilirken aniden uyumuştun, ağzının kenarından "Hero Baby- Karışık Meyveli" akarken ne kadar sevimli olmuştun, hatırladın mı? İşte öyle bir şeyler yap, komik ol biraz, böğürüp durma her boka. Anneni düşün biraz.

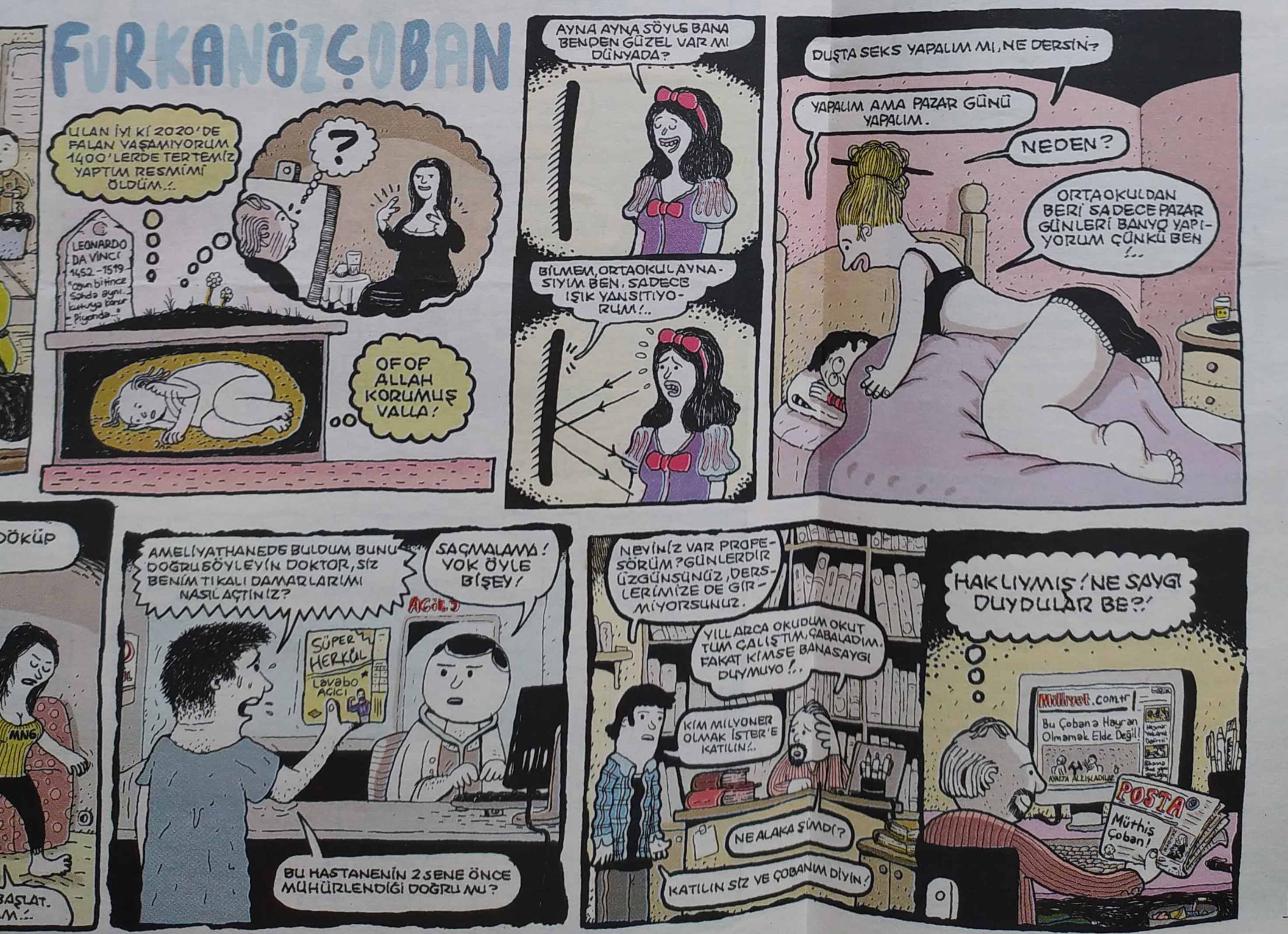

Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk. Ona bir video ver. Güzel bir sekans bahşedersen hemen İnstagram'a terfi edeceksin. Like üstüne like alacaksın. Teyzenden "şapşik"e, halandan "fındık"a, anneannenden "kuza"ya zaten alışıksın, ama bu videoyla hayatının son demlerinde telefona sarılmış yaşlı bir akrabandan "maşallah" alacaksın. Hiçbir zaman tanımayacağın bu yaşlı akraban, takip ettiği az sayıdaki insanların paylaşımlarını hayatının tam ortasına yerleştirdiğinden, yarım saat sonra bir mesaj daha gönderecek annene: "İki numara ne zaman geliyor?" İstemez misin bir kardeş daha? Böyle mal gibi davranmaya devam edersen, o ikinci gelir yerini alır. Benden söylemesi çocuk.

Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk. Yaramazlığın istenmiyor, varlığın yetmiyor. Ona bir video ver. Video çok önemli. Annen sağolsun belki binlerce fotoğrafın var, ama fotoğrafla iş yürümüyor çocuk. Bazıları öyle art arda çekilmiş ki mimik bile değiştirememişsin. Sırf fotoğrafla mı tamamlayacaksın çocukluğunu? Nasıl bakacaksın bu kadar fotoğrafa, insan kendinden tiksinir. Bugün milyarlarca çocuk fotoğrafı var İnstagram'da. Modern dünya tek çocuk yapıp onu dijital olarak on bine tamamlıyor. Hepsi de çok sevimli. Rakibin çok çocuk. Aradan sıyrılmalısın. Sıyrılmak için video gibisi yoktur. Komik bir video on bin fotoğrafa bedeldir. Aklını başına al çocuk! Normal olma. Şimdi normal olursan, ilerde de normal olursun. Kendi çocuğunu videoya çekmek isteyecek kadar normal! Annen gibi normal mi olmak istiyorsun çocuk? Ama böyle olmaz ki, sen her boka ağlıyorsun.

Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk! Şimdi beceremiyorsun ama hiç olmazsa ilerleyen yıllarda bir şeyler yap. Anneni üzme. Okulun ritim grubuna gir mesela, plastik bardaklarla ritim tut. Ya da tiyatro grubuna katıl. "Konuşan Orman" oyununda Şeftali'yi oyna. Merak etme kimse garipsemez, ormanda şeftalinin ne işi var diye düşünmez. Repliğini unutsan bile gideri var bu işin. En azından koroya gir çocuk. Annen yan yana duran otuz kafanın arasında seni zumlasın. Görüntü kaliten iyi olmayacak, ama önemi yok. Hani nerde bizim çocuk? İşte şu sarışın çoçuğun yanındaki. Sen neden sarışın değilsin çocuk!

Hadi ama çocuk! Annene bir video ver. Sen video vermezsen biz yanarız çocuk! Koltukta insan gibi oturup ellerini göğsünde birleştirebilen kedilere, sabahı selamlayan kahve kupalarına, dilimlendikten sonra parmakla itilen etlere, şakşukalı rakı masalarına, anlamı varmış hissi veren dünyanın en s.kik klişelerine, altı çizili cümlelerin olduğu kitap sayfalarına, ama en fenası araba konsolu manzaralı şarkılara mahkum oluruz. Sen annene video vermezsen olan bize olur çocuk. Evet, annen arabada Teoman da dinliyor, ama bazı günlerde, belki sırf duygusallıktan, belki avamlık ya da şaka olsun diye Ebru Yaşar da açıyor. O mis gibi arabanız E5'te akarken, konsol manzarası eşliğinde "Kalmam bu saatten sonra"mı dinleyelim çocuk?

...lmiş ki mimik bile değiştirememişsin. Sırf fotoğrafla mı
...mlayacaksın çocukluğunu? Nasıl bakacaksın bu kadar
...ğrafa, insan kendinden tiksinir. Bugün milyarlarca çocuk
...ğrafı var İnstagram'da. Modern dünya tek çocuk yapıp
...u dijital olarak on bine tamamlıyor. Hepsi de çok sevimli.
...kılın çok çocuk. Aradan sıyrılmalısın. Sıyrılmak için video
...i yoktur. Komik bir video on bin fotoğrafa bedeldir. Aklını
...a al çocuk! Normal olma. Şimdi normal olursan, ilerde de
...mal olursun. Kendi çocuğunu videoya çekmek isteyecek
...r normal! Annen gibi normal mi olmak istiyorsun çocuk?
...na böyle olmaz ki, sen her boka ağlıyorsun.
Annen seni videoya çekmek istiyor çocuk! Şimdi
...emiyorsun ama hiç olmazsa ilerleyen yıllarda bir şeyler
...Anneni üzme. Okulun ritim grubuna gir mesela, plastik
...klarla ritim tut. Ya da tiyatro grubuna katıl. "Konuşan
...an" oyununda Şeftali'yi oyna. Merak etme kimse
...emez, ormanda şeftalinin ne işi var diye düşünmez.
...liğini unutsan bile gideri var bu işin. En azından koroya
...çocuk. Annen yan yana duran otuz kafanın arasında seni
...rsan. Görüntü kaliten iyi olmayacak, ama önemi yok. Hani
...e bizim çocuk? İşte şu sarışın çoçuğun yanındaki. Sen
...eler sarışın değilsin çocuk!
Hadi ama çocuk! Annene bir video ver. Sen video
...emezsen biz yanarız çocuk! Koltukta insan gibi oturup
...llerini göğsünde birleştirebilen kedilere, sabahı selamlayan
...ahve kupalarına, dilimlendikten sonra parmakla itilen
...etlere, şakşukalı rakı masalarına, anlamı varmış hissi veren
...dünyanın en s.kik klişelerine, altı çizili cümlelerin olduğu kitap
...sayfalarına, ama en fenası araba konsolu manzaralı şarkılara
...mahkum oluruz. Sen annene video vermezsen olan bize olur
...çocuk. Evet, annen arabada Teoman da dinliyor, ama bazı
...günlerde, belki sırf duygusallıktan, belki avamlık ya da şaka
...olsun diye Ebru Yaşar da açıyor. O mis gibi arabanız E5'te
...akarken, konsol manzarası eşliğinde "Kalmam bu saatten
sonra"'mı dinleyelim çocuk?

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

İmkansızdır kanepe taşımak.

İmkansızdır kanepe taşımak / anlaşamadığın bir insanla / düşer yere, geçmez kapılardan / sen altına gir, ben yandan tutayım / dilersen kanepenin kollarını sökeyim / ama imkansızdır kanepe taşımak / yanında oturmak istemeyen bir insanla.

- Teşvikiye, 2020 Güz

İmkansızı istedim, üstelik fiyatta da anlaştım. Kardeşimin evindeki kullanmadığı kanepeyi onun evinden alıp benim evime getirmek üzere bir kamyon sahibiyle sözleştim. Kanepenin taşınacağı güne kadar en az sekiz - on kere telefonda konuştuk kendisiyle. Kanepenin şeklinden, evin kaçıncı katta olduğundan, sokakta park yeri bulunamadığından, kardeşimin eviyle benim evim arasındaki mesafelerden bahsettik. O biraz kamyonunu anlattı, ben çok kişisel detaylara girmeden eski kanepemle artık neden olmadığını, bir şeyin bittiğinde bittiğini, bunun insanla da eşyayla da böyle olduğunu, bittikten sonra birlikte olunan her dakikanın iki taraf için de haksızlık olduğunu, yaşamın böyle şeyler için çok kısa olduğunu anlattım. Dinleyen herkes için anlatacak bir şeyler bulmaya çalışıyorum. Bu huyumu yenmeye çalışıyorum, biraz konuşmadan durmak istiyorum. Yıllar içinde kendi sesimden ölesiye yoruldum. En azından kamyon sahibiyle telefonda konuşmamak istiyorum. İnsanlar imkansız şeyleri başarmak için konuşmaya öğrenmek zorunda kaldılar, şimdi en basit şeyler üzerinde konuştukça imkansız hale geliyor. Bu sözümü de şık fakat sade bir çerçeveye koyup duvarınıza asabilirsiniz. Ucuza kaçmayın, fakat gösterişe de kanmayın. Çerçeve, içindeki eserin önüne geçmesin.

> **'Her İnsan Kendine Yakışanı Yapar. Çünkü Kalite Asla Tesadüf Değildir...'**

> **Yalakaya, Falaka müstehaktır.**
> ünyeli âşık ummâni

Taşımaya yardımcı adam getireyim mi diye sordu, tüm içteniğimle evet dedim. İkimiz taşıyamaz mıyız diye sordu, hayır demem gerekirken bunun teorik olarak mümkün olduğunu fakat pratikte bizi çok zorlayacağını anlattım. Tanımadığınız insanlarla lütfen teorilerinizi tartışmayın. Nasıl olduysa ikimizin kanepeyi taşıyabileceğine, ekstradan bir yardıma ihtiyaç duymadığımıza karar verdik. Daha orada ve o zaman hissetmiştim, kanepenin değil ama bu adamın heveslerinin altında ezilecektik. Kanepe bir şekilde kapılardan geçerdi ama bu adamın ayarsız hevesi kapıdan geçse merdiven boşluğunda sıkışıp kalırdı. Her yere kamyonla gitmesinden belliydi. Ya da her yere kamyonla gitmesinin bir sonucuydu. Bilmiyorum.

O gün geldiğinde, kamyonuna bindiğim an mızıldamaya başladı. Çıkardığı sesleri başka türlü tanımlayamıyorum. Normalde böyle ufak işleri almadığını, kamyonun yaktığı mazota değmediğini, bu semtin sokaklarının çok dar olduğunu, kamyonuyla geçerken zorlandığını, park yeri bulamadığı için ben kanepeyi indirirken kamyonuyla dolaşmak zorunda kalacağını, sırf benim işim olsun diye taşımayı kabul ettiğini milyoncularda on liraya satılan hoparlör kalitesindeki sesiyle öttü durdu. Kanepeyi tek başıma indiremeyeceğimi söyleyince "abi madem taşıyamayacaksın neden adam istemedin yanına? Ben sordum sana adam istiyor musun diye?" diye sinirlenmeye çalıştı ama boyut olarak çok küçük olduğu için iğrenç, temkinli bir sinirli taklidi vardı. Oysa ben öyle bir insan mıyım? Çocukken bile kavgaya karışmadım, karışmam.

Hemen atlamadım kamyonundan. Canına yandığım kamyonu... On dakikalık seyahatimiz esnasında on defa kamyonum dedi. Yukarıdaki şiirin taslağını telefona yazasıya kadar izin verdim beni götürsün gittiğimiz yere. Şiiri taşıyacak olan taşıyıcı kolonu diktiğime, sonradan notlara baktığımda şiiri görebileceğime inandığım noktada artık kanepeyi taşımak istemediğimi, kalbime baktığımda artık eskiden orada olan arzuyu, ateşi orada bulamadığımı açıkladım. Ya kendimi çok iyi ifade ettim, ya da zaten o da iş yapmak istemiyordu, çok bağırış çağırış olmadan indim kamyondan. Hoşça kal küstah adam, cep telefonumda Adem (Kamyon) olarak sonsuza kadar yaşayacaksın. Senin kaderin ve cezan bu olacak.

FULTEK
ÖZET: "O SABAH KEDİ OLARAK UYANMIŞTIM..."
ÇATA!
GEL LAN BURAYA..!
KUSURA BAKMA SİNEK KARDEŞ, İÇGÜDÜ MÜ NE BİLEMİYORUM NE SIKIMSE İŞTE SENİ YİYCEM BİRAZDAN... BUNUN İÇİN BEN, ESKİ İSMİM ÖKTAY KISACA OKİ, YENİ İSMİM FULL TEKİR KISACA FULTEK SANA TEŞEKKÜR EDERİ... HA?..
...ANAAAAAA KIPIRDIYO HALÂ
HANİ KEDİLİK KEBAPTI ABİ? İKİ SİNEK TUTUP YEDİM DİYE KEYİFLENİP BU KADAR YALANIP TEMİZLENİLİR Mİ MINA KOYIM İCİM ŞİŞTİ Bİ SAATTİR... HEGLL HEGGLL ŞILL-LOP... İÇGÜDÜ MÜ ARTIK NE SIKIMSE BİLEMİYORUM DA ÇOK ZEVKLİ OLM Bİ YANDAN...
FUP!
DRANK!
HEPİNİZİN MINA KOYIM...
LABADAK LUBADAK LABADAK LUBADAK
HEPİNİZİN MINA KOYIM HEPİN
FAST AND FURIOUS.
PRRP... PRRP.
FUP!
AA KUBİ... ŞURDAKİ SOKAK KEDİSİ GİBİ OLAN OKİ ABİ DİİL Mİ YAV? NİYE CİNS KEDİ OLMAMIŞ O? YAZIK.
HA? ÖMER? KUBİLAY? SİZ MİSİNİZ LAN?
LAN OĞLUM BAKMA ŞU TARAFA YÜZ BULURSA AĞZI-MIZDAKİ ÖDÜL MAMASINI BİLE KAPIP LÜPLETİR BU. GNAM GNAM...
...TEKİR CİNS DİİL Mİ LAN MINA KODUKLARIMMGGHSSZZZ...
DÜN GECE...
UUAAHHH... OF ÇOK UYKUM GELDİ. YİNE DÜŞÜRMEDEN BIRAKIYIM ŞU TELEFONU ELİMD...GHHSSZZZ...
ZZZZZ...
EVRRR EVRRRLL EVRRRLLL...
POFF! EVDE SAATLERDİR YAPMADI-ĞIM TEK Bİ KEDİ ATRAKSİYONU KALMADI YİNE SIKILIYORUM, YİNE SIKILIYORUM... BAŞKA NAPAR ABİ BU KEDİLER?!
DEMİN İÇERDE AYNADA GÖRDÜĞÜM KEN-DİMDEN SAKLANIYORUM MESELA ŞU AN... NE DİYİM ABİ?
İNSANKEN NE GÜZEL FİLM SEYREDERDİM SIKILDIĞIM ZAMAN EFENİME SÖYLİYİM CEP TELEFONUNDAN SOLİTER OYNARDIM FALAN.
HA?! CEP TELEFONU MU?
ASKTİR NASI AKLIMA GELMEDİ LAN, KEDİ OLMA-DAN ÖNCE Bİ CEP TELEFO-NUM VARDI DİİMİ BENİM?!
YO YO YO BIAÇ!
ZZZZZ...
TRAK! TRAK! TRAK!
ŞİMDİ...
HEH! TAHMİN ETTİĞİM GİBİ PUFUN ALTINDAY-MIŞ TELEFON. ŞU MEMO'YU GÖRÜNTÜLÜ ARIYIM DE Bİ, HALİMİ GÖRÜNCE ACIYIP BİRAZ KURU MAMA GETİRİR BELKİ...
DUP 'DUPU'
HAYDAA! PARMAK İZİNİZ TANIMLANAMADI DİYO... LAN PARMAK BU MI CIK, PATİ PATİ! NEYSE ŞİFREYLE AÇIYIM BARİ... NEYDİ LAN BENİM ŞİFREM?..
...HAH...
ŞRINK!
BIP BIB... BIBIP... BIP
TIK! TIK! TIK.
PURRP...PURRP.
HAH! ARIYO!
NABER OKİ?
HA!
SEN KİMSİN ABİ? MEMO NERDE?
TANIMADIN MI YUMİCİK? MEMO'YUM BEN!
ASKTİİİİR! SEN DE Mİ KEDİ OLDUN OĞLUM, NE BU YA?!?
OOO HABERİN YOK MU HOCU SENİN? CORONA YÜZÜNDEN Bİ YILDIR HİÇ EVDEN ÇIKMAYIP Bİ O ODAYA YÜRÜ, Bİ BU ODAYA YÜRÜ ARADA YEMEK YE, SONRA YİNE YÜRÜ TUVALETİNİ YAP, UYU, KALK, YİNE YÜRÜ GİT BAŞKA YERDE YAT FALAN FİLAN, FALAN FİLAN KEDİ HEYVANATINDAN HİÇ Bİ FARKI-MIZ KALMADI. AYLARDIR BÖYLE YAŞAMAK-TAN, BÜTÜN ÇİZERLER EVRİM GEÇİRİP KEDİYE DÖNÜŞTÜ, Bİ SEN DİİLSİN YANİ... HA, ALPAY ERDEM HARİÇ, O LEYLEK OLDU...
HEİİİİ.
A DUR LAN AÇSINDIR SEN ŞİMDİ SELAM-DEN RİCA EDE-YİM DE SU MAMA FALAN GETİRSİN SA-NA HATTA BİRAZ SOKAĞA SAL-SIN DA TEMİZ HAVA AL AZCIK!
OĞLUM SAOL LAN
RİÇ
YALNIZ Bİ YANLIŞIN VAR BURDA MEMOCUM... TAMAM DEMİN SAYDIKLARIN HERŞİ-Nİ BEN DE YAPTIM Bİ YILDIR AMA CEP TELEFONUNDA OYUN OYNAYIP FİLM DE SEYRE-TİYİM, KEDİLER CEPTEN OYUN OYNAYIP FİLM SEYRETMEZLER.
...RRAAM! SEYRETMEZLER!
YOUTUBE'TA PAUL DINNING DİYE Bİ ELEMANIN, KUŞLU, SİN-CAPLI Bİ SÜRÜ VİDYOSU VAR AÇ BAK TA Bİ GÖRÜRSÜN KEDİLER FİLM SEYRETMİYO MU..?. OYUN KONUSUNA GELİNCE SANA Bİ LİNK YOLLUYCAM ŞİMDİ. O PATİLER-LE BİLE SKERTBOKSİN HOCU ORTALIĞI...YIH YIH YIH.
HADİ BE, YOLLA YOLLA..!
DAHA SONRAKİ GÜNLER
RİM RİM RİM..
AH! AMMAAN BEEE YİNE KAÇTI..!
CAT GAMES
RİTTİRİ RİTTİRİ RİM RİM RİM
TRAK!
TAVSİYE EDECEĞİN OYUNU SKİM MEMO! YAKALANMIYO OĞLUM BUNLAR HİÇ!
BİTTİ

FULTEK
ÖZET: "O SABAH KEDİ OLARAK UYANMIŞTIM..."
ÇATA!
ZVOİİİ... ZZZZZVZZZM
GEL LAN BURAYA...
VZZZZZZ...
KUSURA BAKMA SİNEK KARDEŞ, İÇGÜDÜ MÜ NE BİLEMİYORUM NE SİKİMSE İŞTE SENİ YİYCEM BİRAZDAN... BUNUN İÇİN BEN, ESKİ İSMİM OKTAY KISACA OKİ, YENİ İSMİM FULL TEKİR KISACA FULTEK SANA TEŞEKKÜR EDERİ... HA?..
...ANAAAAAA KIPIRDIYO HÂLÂ
HANİ KEDİLİK KEBAPTI ABİ? İKİ SİNEK TUTUP YEDİM DİYE KEYİFLENİP BU KADAR YALANIP TEMİZLENİLİR Mİ MINA KOYIM İÇİM ŞİŞTİ Bİ SAATTİR... HEĞLL HEĞĞLL ŞİLL-LOP/. İÇ GÜDÜ MÜ ARTIK NE SİKİMSE BİLEMİYORUM DA ÇOK ZEVKLİ OLM Bİ YANDAN...
SUYU BİTİYO
FUP!
DRANK!
HEPİNİZİN MINA KOYIM...
LUBADAK LUBADAK LABADAK LUBADAK LAB
HEPİNİZİN MINA KOYIM HEPİN İMINA
FAST AND FURIOUS.
PRRP... PRRP.
FUP!
AA KUBİ... ŞURDAKİ SOKAK KEDİSİ GİBİ OLAN OKİ ABİ DİİL Mİ YAV? NİYE CİNS KEDİ OLMAMIŞ O? YAZIK.
HA? ÖMER? KUBİLAY? SİZ MİSİNİZ LAN?
LAN OĞLUM BAKMA ŞU TARAFA YÜZ BULURSA AĞZI-MIZDAKİ ÖDÜL MAMASINI BİLE KAPIP LÜPLETİR BU. GNAM GNAM...
...TEKİR CİNS DİİL Mİ LAN MINA KODUKLARIMMGGHSSZZZZ...
POFF! EVDE SAATLERDİR YAPMADI-ĞIM TEK Bİ KEDİ ATRAKSİYONU KALMADI YİNE SIKILIYORUM, YİNE SIKILIYORUM... BAŞKA NAPAR ABİ BU KEDİLER?!
DEMİN İÇERDE AYNADA GÖRDÜĞÜM KEN-DİMDEN SAKLANIYORUM MESELA ŞU AN... NE DİYİM ABİ?
DÜN GECE...
UUAAHHHH...OF ÇOK UYKUM GELDİ YİNE DÜŞÜRMEDEN BIRAKIYIM ŞU TELEFONU ELİMD... GHHSSZZZ...
PURR...
ZZZZZ...
EVRRR EVRRRLL EVRRRLLL..
ZZZZZ...

HA? ÖMER? KUBİLAY? SİZ MİSİNİZ LAN?
LAN OĞLUM BAKMA ŞU TARAFA YÜZ BULURSA AĞZIMIZDAKİ ÖDÜL MAMASINI BİLE KAPIP LÜPLETİR BU. GNAM GNAM...
...TEKİR CİNS DİİL Mİ LAN MINA KODUKLARIMMGGHSSZZZZ...
UUAAHHH!.. OF ÇOK UYKUM GELDİ. YİNE DÜŞÜRMEDEN BIRAKIYIM ŞU TELEFONU ELİMD...GHHSSZZZZ...
PURR..
ZZZZZ...
EVRRRLL EVRRRLLL...
POFF! EVDE SAATLERDİR YAPMADIĞIM TEK Bİ KEDİ ATRAKSİYONU KALMADI YİNE SIKILIYORUM, YİNE SIKILIYORUM... BAŞKA NAPAR ABİ BU KEDİLER?!
DEMİN İÇERDE AYNADA GÖRDÜĞÜM KENDİMDEN SAKLANIYORUM MESELA ŞU AN... NE DİYİM ABİ?!
İNSANKEN NE GÜZEL FİLM SEYREDERDİM SIKILDIĞIM ZAMAN EFENİME SÖYLİYİM CEP TELEFONUNDAN SOLİTER OYNARDIM FALAN.
HA?! CEP TELEFONU MU?
ASKTİR NASI AKLIMA GELMEDİ LAN, KEDİ OLMADAN ÖNCE Bİ CEP TELEFONUM VARDI DİMİ BENİM?!
YO YO YO BIAÇ!
ZZZZZ...
TRAK!
TRAK!
TRAK!
ŞİMDİ...
HEH! TAHMİN ETTİĞİM GİBİ PUFUN ALTINDAYMIŞ TELEFON. ŞU MEMO'YU GÖRÜNTÜLÜ ARIYIM DE Bİ. HALİMİ GÖRÜNCE ACIYIP BİRAZ KURU MAMA GETİRİR BELKİ...
DUP 'DUPU'
HAYDAAA! PARMAK İZİNİZ TANIMLANAMADI DİYO... LAN PARMAK BU MCIK. PATİ PATİ! NEYSE ŞİFREYLE AÇIYIM BARİ... NEYDİ LAN BENİM ŞİFREM?..
...HAH...
OOO HABERİN YOK MU HOCU SENİN? CORONA YÜZÜNDEN Bİ YILDIR HİÇ EVDEN ÇIKMAYIP Bİ O ODAYA YÜRÜ, Bİ BU ODAYA YÜRÜ ARADA YEMEK YE, SORA YİNE YÜRÜ TUVALETİNİ YAP, UYU, KALK. YİNE YÜRÜ GİT BAŞKA YERDE YAT FALAN FİLAN, FALAN FİLAN KEDİ HEYVANATINDAN HİÇ Bİ FARKIMIZ KALMADI. AYLARDIR BÖYLE YAŞAMAKTAN, BÜTÜN ÇİZERLER EVRİM GEÇİRİP KEDİYE DÖNÜŞTÜ, Bİ SEN DİİLSİN YANİ... HA, ALPAY ERDEM HARİÇ, O LEYLEK OLDU..!
YOUTUBE'TA PAUL DİNNİNG DİYE Bİ ELEMANIN, KUŞLU, SİNCAPLI Bİ SÜRÜ VİDYOSU VAR AÇ BAK TA Bİ GÖRGÜRSÜN KEDİLER FİLM SEYRETMİYO MU?! OYUN KONUSUNA GELİNCE SANA Bİ LİNK YOLLIYCAM ŞİMDİ O PATİLERLE BİLE SİKERTECEKSİN HOCU ORTALIĞI... YIH YIH YIH!
HADİ BE. YOLLA YOLLA, YOLLA..!
DAHA SONRAKİ GÜNLER
RİN RİM RİM..
ŞRINK!
BIP BIB.. BIBIP.. BIP
TIK! TIK.
PURRP... PURRP.
HAH! ARIYO!
NABER OKÜ?
HA!
SEN KİMSİN ABİ? MEMO NERDE?
TANIMADIN MI YUMİCİK? MEMO'YUM BEN!
ASKTİİİİR! SEN DE Mİ KEDİ OLDUN OĞLUM, NE BU YA?!?
HEİİİİ.
A DUR LAN ACSINDIR SEN ŞİMDİ SELAMİDEN RİCA EDEYİM DE ŞU MAMA FALAN GETİRSİN SANA HATTA BİRAZ SOKAĞA SALSIN DA TEMİZ HAVA AL AZCIK!
OĞLUM SAOL LAN.
RİC
YALNIZ Bİ YANLIŞIN VAR BURDA MEMO'CUM... TAMAM DEMİN SAYDIKLARIN. HERŞEYİNİ BEN DE YAPTIM Bİ YILDIR AMA CEP TELEFONUNDA OYUN OYNAYIP FİLM DE SEYRETTİM. KEDİLER CEPTEN OYUN OYNAYIP FİLM SEYRETMEZLER.
...RRAAM! SEYRETMEZLER!
CAT GAMES
ROTTİRİ RİTİRİ RİM RİM RİM
TRAK!
AH! AMMAAN BEEE YİNE KAÇTI..!
TAVSİYE EDECEĞİN OYUNU SKİM MEMO! YAKALANMIYO OĞLUM BUNLAR HİÇ!
BİTTİ

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "İyi ki ağlamışım arasıra/ Elimde kalan servet bu, dünyada."
>
> *Alfred de Musset*

"İKİNCİ KISIM"

Cumartesi akşam. Sokağa çıkma yasağının ilk akşamı. Yeniden. Tam unutmaya başlar gibi olmuştum. Çabalıyordum. Eskisini. Bütün sabır stoklarımı ilk karantinalarda tüketip bitirmişim meğer. Depo tamtakır. (Peşin veren/veresiye veren afişindeki müflis adamın bomboş kasası; koşuşan fareler) Bu ikinci kısmın henüz giriş bölümüne bile dayanabilmek çok zor olacak gibi. Ara ara durup derin nefesler. Yarım sayfa bitiremeden kitabı bırakıp volta atmalar. Dağların ardında batmış gitmiş güneşten kalma kırmızılık, aşağısındaki kararmaya başlamış insansız, bomboş caddeyle birlikte, sanki gece yarısı; sabaha karşı uyanıp camdan bakmışım duygusu veriyor. (şehrin en kalabalık caddesi burası) Güneş tutulmalarında tedirgin olup da bağırışıp duran hayvanlarda olanınkine benzer bir huzursuzluğa sebep oluyor içimde. Bu terslik. Tuhaflık. Kışa doğru olanı kolay iş değil. Karantinanın. Değilmiş. İlk dönem bahardaydı. Yaklaşan yazın umudu falan filan…

"Nazik olun. Zira etrafınızdaki herkes zorlu bir savaşın içindedir." Sokrates demişti öyle. (hayatın genel güçlüğünü kastediyordu gerçi) Gerçekten "nazik" olunması artık hayati bir mecburiyet haline gelmiş bir dönem. Abartılı

Alfred de Musset
1810-1857

nezaket gerekiyor. Millet delirmek üzere. Birbirimizi kollamak zorundayız. Kimsenin kuyruğuna basmamak lazım. Aşırı dikkat. Kendi kuyruğumuza da…

Gerilimin, belirsizliğin tırmandığı bu tepe noktaya tahammül edebilmek herkesin harcı değil. Aramızdan kimileri; ilk önce patlayıp ateşteki tencereden fırlayan o ilk mısır taneleri gibi. Pat pat uçup gidiyor. Bu yaşa kadar hiç duymadığım ipe sapa gelmez sebeplerden işlenmiş cinayetler, ölümüne kavgalar… (kahvede selam vermemişler de, o da gidip evden pompalıyı alıp tekrar gelmiş: iki ölü, birkaç yaralı; bir köy kahvesi hem bu; masum görünümlü bir köylü amca) Çok sevdiğim Emerson'un sözü (yazmıştım): "Herkes farklı derecelerde kaynar." Kimimizde az kimimizde çok da olsa; hepimizde dipten yukarı doğru yükselen kıpır kıpır minik kabarcıklar. Cızırtılar. Tıkırtılar…

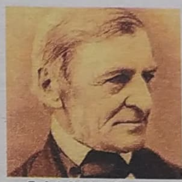
Yağmurlu, karanlık, kül rengi bir ikindi. Balkondan tıpır tıpır sesler. Masada sanki yaza ait bir şeylermiş gibi sıcacık ışıldayan mandalinalar. Yine Emerson'dan; "Dünya çiçeklerle güler" diyordu. Mandalinalarla da gülüyor. Mısır'da Mandalina'ya "Yusuf Efendi" diyorlardı. İnsan gibi adı var. (Hak ediyor) Çok şaşırmıştım. Şaka yapıyorlar sandım. Meğer Osmanlı döneminde Bir Türk getirmiş ilk. Oralara… Adı oradan. O efendi'nin adı. Buradaki "Yusuf Efendi"ler çok

enfes kokuyorlar yalnız. (masadakiler) Bu kadar olur. Çok keskin, sihirli bir koku. Rayiha. (Antalya, Kemer'den geliyormuş) Yemesen bile olur, bir tanesini soysan bütün atmosfer hatta ruh halin değişiyor.

Bomboş şehirde sadece turistler. İnkalar'ın gizemli bir şekilde öylece bırakıp terk ettikleri Machu Picchu şehrini gezen turistler gibi.

Bir başka tuhaflık da karantina sırasında yaşadığımız deprem. Sokağa fırlamak yasak. (keşke ezilerek ölmek de yasak olsa) "Kapı önüne çıkabilirsiniz" diye bir izin geldi sonra. Binalar, yıldızlar gibi kendi içlerine doğru çökerler, kapı önleri öylece kalırmış gibi…

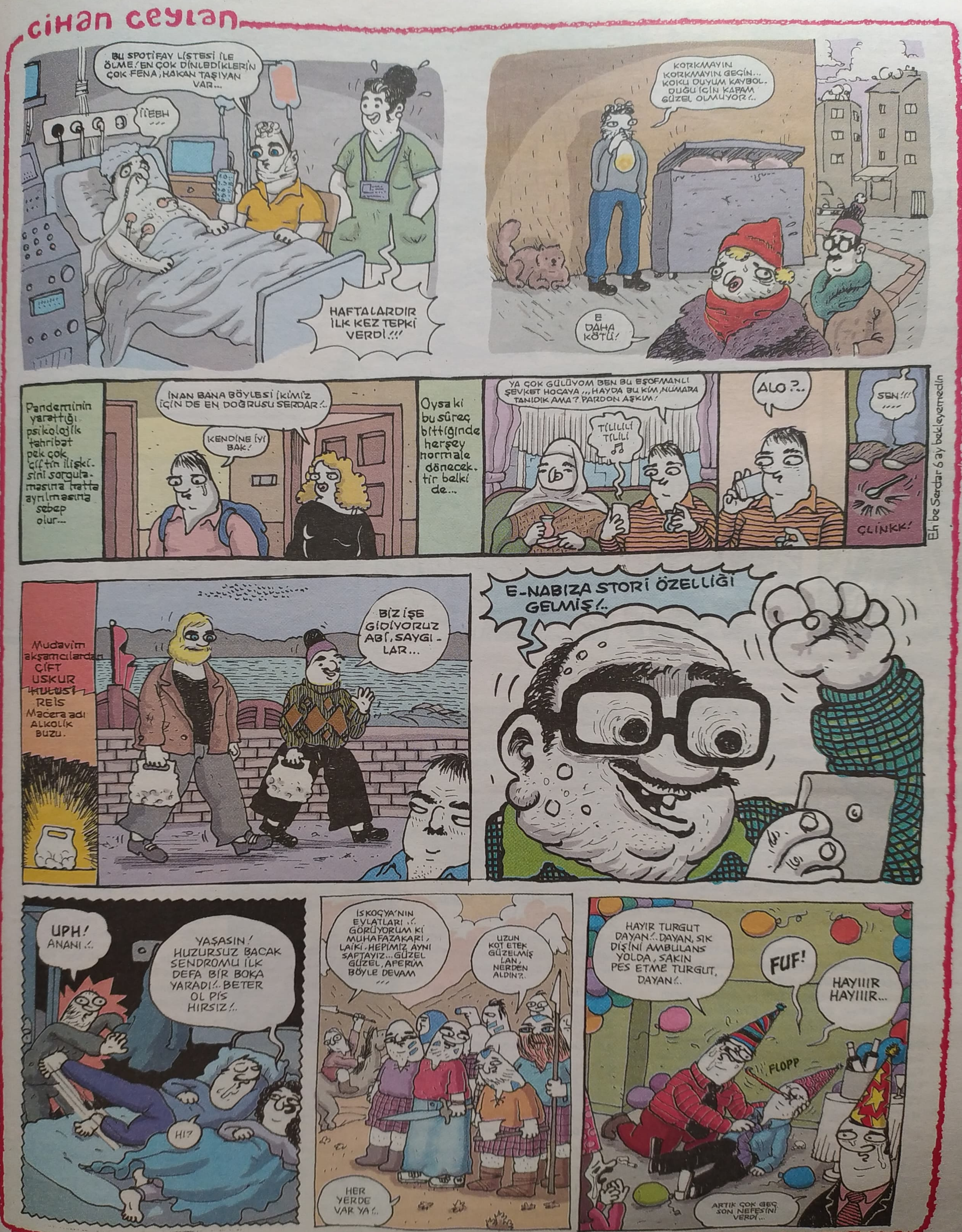
Ralph Waldo Emerson
1803-1882

Bitirirken, bir kelime; "Zebunküş" Eski dilden, kaybolup gitmiş. Unutulmuş. "Zayıfları ezen, âcizlere acımayan" kimse demekmiş. Niye kaybolmuş? (inşallah işaret ettikleri, artık ayrıca belirtilmesi gerekmeyen yaygın, normal, sıradan, kanıksanmış davranış özelliklerine dönüştüğü için değildir) Modern zamanlarda çok daha gerekli bence. Keşke yeniden dolaşıma girse...

Herneyse,
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
BU SPOTİFAY LİSTESİ İLE ÖLME!. EN ÇOK DİNLEDİKLERİN ÇOK FENA, HAKAN TAŞIYAN VAR...
İİEBH ...
HAFTALARDIR İLK KEZ TEPKİ VERDİ.!!!
KORKMAYIN KORKMAYIN GEÇİN... KOKU DUYUM KAYBOLDUĞU İÇİN KAPAM GÜZEL OLMUYOR!..
E DAHA KÖTÜ!
Pandeminin yarattığı psikolojik tahribat pek çok çiftin ilişkisini sorgulamasına hatta ayrılmasına sebep olur...
İNAN BANA BÖYLESİ İKİMİZ İÇİN DE EN DOĞRUSU SERDAR!..
KENDİNE İYİ BAK!
Oysa ki bu süreç bittiğinde herşey normale dönecektir belki de...
YA ÇOK GÜLÜYOM BEN BU EŞOFMANLI ŞEVKET HOCAYA ,,, HAYDA BU KİM, NUMARA TANIDIK AMA? PARDON AŞKIM!
TİLİLİLİ TİLİLİ
ALO?..
SEN!!! ....
ÇLİNKK!
Eh be Serdar 6 ay bekleyemedin
Mudavim akşamcılardan ÇİFT USKUR ~~HULUSİ~~ REİS Macera adı ALKOLİK BUZU.
BİZ İŞE GİDİYORUZ ABİ, SAYGILAR...
E-NABIZA STORİ ÖZELLİĞİ GELMİŞ!..
UPH! ANANI!..
YAŞASIN! HUZURSUZ BACAK SENDROMU İLK DEFA BİR BOKA YARADI!.. BETER OL PİS HIRSIZ!..
HI?
İSKOÇYA'NIN EVLATLARI!.. GÖRÜYORUM Kİ MUHAFAZAKARI, LAİKİ, HEPİMİZ AYNI SAFTAYIZ... GÜZEL GÜZEL, AFERİM BÖYLE DEVAM ...
UZUN KOT ETEK GÜZELMİŞ LAN, NERDEN ALDIN?.
HER YERDE VAR YA!..
HAYIR TURGUT DAYAN!.. DAYAN, SIK DİŞİNİ AMBULANS YOLDA, SAKIN PES ETME TURGUT, DAYAN!..
FUF!
HAYIIIR HAYIIIR...
FLOPP
ARTIK ÇOK GEÇ SON NEFESİNİ VERDİ...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Neden kimse sana benzemiyor Hatice?"

-Şükrü Erbaş, "Yaşıyoruz Sessizce"den

* İnsanlıktan o kadar hikaye, efsane, destan çıkmış ve çıkmaktayken, çevremizde zaman zaman had safhada tutkusuz, ruhsuz, nursuz tiplere denk gelmemiz paradoks değil mi? Bunlar, niye böyle? Bunlar kim? Bunlar, 1001 Gece Masalları anlatılırken uyuyanların nesilleri. Bunlar onlar.

*** Uyuyan insanla konuşmağa çalışan başka bir kavim var mı acaba galakside?!**

* "Bir erkek, kadınlar hakkında her şeyi bilebilir ama bir kadın hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilir" diyor Tatlı Perşembe'nin tatlı Suzy'si... Rahmetli Tekin Aral ustam, çeyrek asıl evvel sormuştu "Tatlı Perşembe'yi okudun mu" diye, "Hayır abi" demiştim, "Yakışmadı" demişti. John Steinbeck'in bu enterasan, insani ısısı yüksek, enfes romanını nihayet okudum. Tekin ağbim haklıymış, Steinbeck'le beraber nur içinde yatsınlar... Hızımı alamayıp Fareler ve İnsanlar'ı da tekrar okudum, gene ağladım... Ezilenlerin yazıcısı olma babında, bir çeşit Amerika'nın Yaşar Kemal'i sayılası Steinbeck, takım elbiselerine Eski Mavi, Tatlı George Brown, Cenaze Siyahı, Dorian Grey, İhtiyar At gibi isimler verirmiş. Tuhaf huyları olmayan bir yazar görmedim de duymadım da zaten...

*** Bilim, herkesin derdine çare bulabilir; "az tutkulu" hariç...**

* Arkadaşımın annesi ve anannesi, Roma'ya gitmişler. İki kadın, usule uyarak Aşk Çeşmesi'ne para atmışlar. Ananne para atarken, dileğini sesli söylemiş: "Bütün buralar bizim olsun Yarabbim!!"

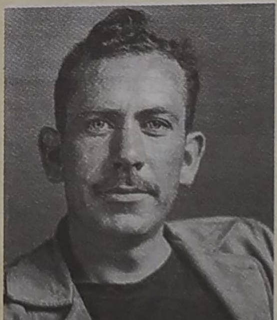
*** Bir bela olunca kimi arabaya, kimi taksiye atlar giderdi; rahmetli Ahmet Kaya, bizzat belaya atlar giderdi...**

* Bir başka arkadaşım, ilkokulda Kızılay kolu olmuş, birinin elini cam kesince kan görmüş ve bayılmış. Bunun üzerine Yeşilay kolu olmuş ama son bayram fincanla likör içtiği için içine sinmemiş. Nihayetinde Kütüphane kolu olarak tamamlamış parkuru...

*** Bulgar Konsolosluğu var Şişli'de. Bulgaristan'dan daha güzel...**

* Peki tekne turu boyunca, sadece tekne hakkında konuşan bir güruh nerede var bu alemde, bizim burlardan başka?

*** Bir usta sanatçı için "İyi hocadır amma kötü babadır" dedi, kadim asistanı...**

John Steinbeck

* Bir arkadaşım, saunaya girmiş, yoğun duman, sonra sislerin arasından Burhan Çaçan belirmiş. "Mitolojik kahraman felan gibiydi" diye anlattı.

*** Bizim atalar da onikiden çakıyorlar yani bazan. Söze gel: "Doğuştan sıska, neye yarar muska!?"**

* Jules Verne, çocukken evden kaçmış ve kısa sürede yakalanıp ailesine teslim edilmiş. Kaçış sebebi, gemilerde tayfalık yapmak. Okyanusa sevdalı çocuk... Sonradan çok okunan bir yazar olunca, 1876'da büyük bir yat alıyor ve son yıllarını Avrupa'yı liman liman dolaşarak geçiriyor. Meçhule meraklı yazar... Bu süreçte, belki de kaçak bir çocuk geldi tayfalık için ve işe alıverdi o haylazı üstat! Olmadıysa bile montajda çözün bunu! Çocukluğumun en fransız kahramanı Jules Verne, 24 Mart 1905'te dünyaya veda ediyor. Bir başka deyişle, Hakka yüzüyor...

*** birinci eski: gökte allah var / yerde annem... gün ışımış / ekmek kızarmış / çay demlenmiş / ne güzelmiş... bitmez o gün / birazı durur / allah herkesi / annem beni korur**

* Fırlamaların, cin fikirlilerin birbirlerini bulmaları gibi, vasat adamlar da bir yolunu bulup kaynaşıyorlar. Tanık oldum da not düşüyorum... İşte böyle, içinde 'düşmek' de olan bir mesai...

*** Pendik'te pasaj tuvaleti ismi: Yoksul WC. Zaten isim bu, bir de benden bozuk çıkmadı elli kuruş. Tek dal sigara alıp helalleşti adam, sağ olsun...**

* Tuz, zamanla gereksiz bir ihtiyaç olur. Karabiber hep gerekli bir zevk olarak kalır...

***Allah'ın rahmeti üzerinize olsun üstad Kazancı Bedih... "Nemrud'un Kızı" yorumunuz hakikaten yandırdı bizi. O, nasıl organik bir ses? Kaç bin senelik bir ses? Onlar nasıl sözler? "Sil yazımızı, kurtar bizi" diyor, "Mevlam gör bizi..." Amin...**

* Neonlar da güzel lakin adını kafalara yazdırmak daha değerli...

"Babanız içerde şiir yazıyor diye çocuklarımı sessiz ağlattım ben."
-Hatice Erbaş (Nur içinde yatınız)

Gelen Kutusu

İlke Ekbul

Erhan Güneş

Osman Şahir

Takıntı

Karşılaşacağım manzarayı tahmin edebiliyorum ve hatta eminim. Buna rağmen, yürüdüğüm onca yolu geri dönüp ütüyü kontrol etme isteğini bir türlü atamıyorum içimden. Daha önce de çok defa eve dönüp ütüyü kontrol etmek istedim ancak bu kez karşı konulamaz bir arzuya dönüştü bu durum. İnsanları incelemekten, etrafıma bakmaktan ve dolaşmaktan keyif almadığımı fark ettim. Ben ütünün yanında olmalıydım. O an beni tek mutlu edecek şey kesinlikle buydu. Geri dönüp aynı yolu yürüdüm. Eve vardığımda karşılaştığım manzara beni şaşırtmadı. Ütü prizde değil ve risk oluşturacak herhangi bir durum yok. Şimdi çıkıp gitsem bu evden tekrar çağırır mı acaba beni? Eşyaların böyle bir güce sahip olduklarına inanıyorum ben. Ütü ise bana göre en kaprisli olanı. Sürekli kontrol edilmek istiyor.

Keşke yanımda gezdirebilsem onu. Bu sayede hiçbir endişem kalmayacak. Fakat şunu da biliyorum ki yanımda olduğu süre boyunca sürekli mızmızlanacak ve eve gitmek istediğini söyleyecektir. Eve gitmek ve bir şekilde prize ulaşıp yangın tehlikesi yaratmak hoşuna gidiyor onun. Kapı için de aynı durum söz konusu. Bir insan 3 kez kilitlediği kapıyı kontrol etme ihtiyacı hissetmemeli. ve bana soracak olursanız kilitlenmeyen kapının da bir şekilde başının çaresine bakabilmesi gerekiyor. Ona güvendiğimi her seferinde belli etmeye çalışıyorum. 3 kez kilitleme hakkı sunan kapıyı 1 kez kilitliyor ve daha fazlasına gerek yok, sen bu işte yeteri kadar iyisin mesajı veriyorum. Buna rağmen yetmiyor. Onun için de defalarca eve dönüp kontrollerimi yapıyorum.

Ütü ile birlikte kapıyı da yanımda gezdirebilsem keşke. Bunu araba için de yapabilirsek harika olur. Çünkü arabayı ne zaman kilitlesem bir kez daha yanına gidip kontrol ediyorum. Hatta bazı zamanlar kilidi açıp yeniden kilitliyorum. Beni bıraksalar tüm gün bir şeyleri kontrol edebilirim. Bu takıntılı durumdan kurtulmak mümkün mü bilmiyorum ama bunu birçoklarınızın yaşadığını düşünüyorum. Ütü, araba ve kapı elinde sokak sokak gezen bir adam görürseniz eğer o benim. Keşke böyle bir şey mümkün olsa diyorum bazen. Belki de onlarla çok fazla ilgilendiğim için sürekli yanlarında istiyorlar beni. Üzerlerinden ilgiyi çekip ne haliniz varsa görün diyebilsem kazanan ben olurum ama yapamıyorum.

Bu arada ütüyü kontrol edip tam evden çıkmak üzereyken panjuru indirmediğimi fark ettim. Uzun zamandır evimi gözetleyen hırsız, cam kesme makinesiyle hazırda bekliyor bana göre. Panjuru indirip güvenlik önlemlerini arttırdıktan sonra dışarı çıkmamaya karar verdim. Madem bu kadar takıntılıyım, oturayım evimde ve hırsızımı bekleyeyim. Ya da bir felaket için dua edeyim. Çünkü biliyorum ki ne zaman dışarı adım atsam bir şeyler takılacak kafama ve geri dönmek için heyecanlanacağım. Beklediğim hırsız o gün gelmedi. Evde herhangi bir felaket durumu da oluşmadı. Bir ara şey geldi aklıma. Ütüyü prize takıp unutmuş gibi yapsam da çıkacak yangına hızlıca müdahale etsem? Belki bu beni biraz olsun rahatlatır. Ve bizimkileri arayıp "İyi ki evdeydim valla. Allah korudu gerçekten" diyecektim.

Beni sürekli olarak endişelendiren bu eşyalara istediklerini verip azgınlıklarını biraz olsun hafifletme niyetindeyim. Belki bu sayede benim iyi bir insan olduğumu düşünüp üzerime gelmekten vazgeçerler. Şu an onlarla nasıl mücadele edeceğimi bilmiyorum fakat aramıza çok ince bir çizgi çekmiş durumdayım. Mesafeyi korumaya gayret ediyorum. Ben onlara, onlar da bana saygı duyuyor. Bu ince çizgi, eşyalarla olan ilişkimi ayakta tutuyor. Aksi bir durum söz konusu olsa kesinlikle geçinemezdik.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 9 ARALIK 2020 | Sayı: 691
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun- Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Bahçelievler-İstanbul 0212 454 32 90 – 0212 454 34 83
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 300 TL. Özel kargo teslimatlı 420 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

İlke Ekbul

Osman Şahir

erhan güneş

Takıntı

Karşılaşacağım manzarayı tahmin edebiliyorum ve hatta eminim. Buna rağmen, yürüdüğüm onca yolu geri dönüp ütüyü kontrol etme isteğini bir türlü atamıyorum içimden. Daha önce de çok defa eve dönüp ütüyü kontrol etmek istedim ancak bu kez karşı konulamaz bir arzuya dönüştü bu durum. İnsanları incelemekten, etrafıma bakmaktan ve dolaşmaktan keyif almadığımı fark ettim. Ben ütünün yanında olmalıydım. O an beni tek mutlu edecek şey kesinlikle buydu. Geri dönüp aynı yolu yürüdüm. Eve vardığımda karşılaştığım manzara beni şaşırtmadı. Ütü prizde değil ve risk oluşturacak herhangi bir durum yok. Şimdi çıkıp gitsem bu evden tekrar çağırır mı acaba beni? Eşyaların böyle bir güce sahip olduklarına inanıyorum ben. Ütü ise bana göre en kaprisli olanı. Sürekli kontrol edilmek istiyor.

Keşke yanımda gezdirebilsem onu. Bu sayede hiçbir endişem kalmayacak. Fakat şunu da biliyorum ki yanımda olduğu süre boyunca sürekli mızmızlanacak ve eve gitmek istediğini söyleyecektir. Eve gitmek ve bir şekilde prize ulaşıp yangın tehlikesi yaratmak hoşuna gidiyor onun. Kapı için de aynı durum söz konusu. Bir insan 3 kez kilitlediği kapıyı kontrol etme ihtiyacı hissetmemeli. ve bana soracak olursanız kilitlenmeyen kapının da bir şekilde başının çaresine bakabilmesi gerekiyor. Ona güvendiğimi her seferinde belli etmeye çalışıyorum. 3 kez kilitleme hakkı sunan kapıyı 1 kez kilitliyor ve daha fazlasına gerek yok, sen bu işte yeteri kadar iyisin mesajı veriyorum. Buna rağmen yetmiyor. Onun için de defalarca eve dönüp kontrollerimi yapıyorum.

Ütü ile birlikte kapıyı da yanımda gezdirebilsem keşke. Bunu araba için de yapabilirsek harika olur. Çünkü arabayı ne zaman kilitlesem bir kez daha yanına gidip kontrol ediyorum. Hatta bazı zamanlar kilidi açıp yeniden kilitliyorum. Beni bıraksalar tüm gün bir şeyleri kontrol edebilirim. Bu takıntılı durumdan kurtulmak mümkün mü bilmiyorum ama bunu birçoklarınızın yaşadığını düşünüyorum. Ütü, araba ve kapı elinde sokak sokak gezen bir adam görürseniz eğer o benim. Keşke böyle bir şey mümkün olsa diyorum bazen. Belki de onlarla çok fazla ilgilendiğim için sürekli yanlarında istiyorlar beni. Üzerlerinden ilgiyi çekip ne haliniz varsa görün diyebilsem kazanan ben olurum ama yapamıyorum.

Bu arada ütüyü kontrol edip tam evden çıkmak üzereyken panjuru indirmediğimi fark ettim. Uzun zamandır evimi gözetleyen hırsız, cam kesme makinesiyle hazırda bekliyor bana göre. Panjuru indirip güvenlik önlemlerini arttırdıktan sonra dışarı çıkmamaya karar verdim. Madem bu kadar takıntılıyım, oturayım evimde ve hırsızımı bekleyeyim. Ya da bir felaket için dua edeyim. Çünkü biliyorum ki ne zaman dışarı adım atsam bir şeyler takılacak kafama ve geri dönmek için heyecanlanacağım. Beklediğim hırsız o gün gelmedi. Evde herhangi bir felaket durumu da oluşmadı. Bir ara şey geldi aklıma. Ütüyü prize takıp unutmuş gibi yapsam da çıkacak yangına hızlıca müdahale etsem? Belki bu beni biraz olsun rahatlatır. Ve bizimkileri arayıp "İyi ki evdeydim valla. Allah korudu gerçekten" diyecektim.

Beni sürekli olarak endişelendiren bu eşyalara istediklerini verip azgınlıklarını biraz olsun hafifletme niyetindeyim. Belki bu sayede benim iyi bir insan olduğumu düşünüp üzerime gelmekten vazgeçerler. Şu an onlarla nasıl mücadele edeceğimi bilmiyorum fakat aramıza çok ince bir çizgi çekmiş durumdayım. Mesafeyi korumaya gayret ediyorum. Ben onlara, onlar da bana saygı duyuyor. Bu ince çizgi, eşyalarla olan ilişkimi ayakta tutuyor. Aksi bir durum söz konusu olsa kesinlikle geçinemezdik.

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 ARALIK 2020 | Sayı: 691
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun- Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Bahçelievler-İstanbul 0212 454 32 90 – 0212 454 34 83
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 300 TL. Özel kargo teslimatlı 420 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
SALİH ABİ'NİN MARKETİ, MAZOTU VE Bİ ÇUVAL ODUNU ÖDETTİRMESİ ORTAM'DA ÇOK PİS Bİ KERİZLENME DUYGUSU YARATIR. TADI TUZU KAÇAR, O EVDE GÖRDÜĞÜ DUYDUĞU HER ŞEY ONA BU KERİZLENMEYİ HATIRLATMAKTADIR
ŞÖMİNE YANMAYINCA EV BİR ANDA AYAZDA KALMIŞ RUTUBETLİ SOĞUK EMEKLİ YAZLIK EVİNE DÖNÜŞMÜŞTÜR. EVİN TEK NUMARASI ŞÖMİNEDİR
HERİFE BAK, HEPİ TOPU DÖRT KÜTÜK YAKTIM, BANA Bİ ÇUVAL ODUN ALDIRTTI, ŞİMDİ DE ŞÖMİNEYİ İNATLA YAKMIYO
KERİZLENMENİN ACISI HİÇBİR ŞEYE BENZEMEZ. BURADA O DEYYUZLA TEK BİR GÜN DAHİ GEÇİREMEZ ARTIK
SAYEMDE FANGRİ YEDİN; BENİM NASİBİMDİ NETİCEDE. NEYİN HESABINI YAPIYON GT!
ANCAK GEYSU'YA DÖNEMEZ ÇÜNKÜ İKİ SAYFA BİŞEY YAZMIŞ ELİNDE O VAR, GEYSU SEN ORALARA HAYTALIK ETMEYE Mİ GİTTİN DER SKER BELASINI
ALO TOLGA MÜSAİT MİSİN KARDEŞİM?
İZMİR'DEYİM, DORUK'LA TAKILIYOZ. HAYROLA, SÖYLE?
CİDDİ MİSİN? MORUK BEN DE BADEMLİ'DEYİM
FULL GAME
BU MUHTEŞEM DENK GELME ÜZERİNE HAMAL PARASI OLSUN NİDASIYLA DAHA GÜN DOĞMADAN EYVALLAH BİLE DEMEDEN TERKEDER EVİ
DOLMUŞA KADAR UZUN Bİ YÜRÜYÜŞ BEKLİYO
HEDEFİNE GİDERKENE KASVETLİ TÜRK FİLMLERİNİN BİLHASSA BİLGE CEYLAN'IN ASLA PAS GEÇMEYECEĞİ SAHNELERDEN BİRİNİ AMBİANSI VERSİN DİYE BİZ DE KULLANALIM DEDİK; MUTSUZLUKLAR MİNİBÜSÜ VE YOLUN GENİŞ KADRAJI. HAYAT ENERJİNİ TÜKETİR FAZLA BAKMA
DRAM DOLU BAKIŞLARLA CAMDAN BAKAN ADAM ROLÜNE BÜRÜNÜR İSTER İSTEMEZ. KAFASINDA DÖNENLER İSE ŞU DRAMATİK SAHNE İLE BAĞDAŞMAZ YÜZEYSELLİKTEDİR
PANSİYONDA KALSAYDIM DAHA MI UCUZA GELİRDİ? NEYSE YAA HEM İZMİRLİDEN İNTİKAM ALDIM HEM SENARYO KONUSU ÇIKTI
MUTLULUĞA DAİR EN UFAK NÜVE YOK SAHNEDE
VE TOLGA'NIN KOORDİNATLARINI VERDİĞİ O BİÇEMSİZ YERDE BEKLEMEYE BAŞLAR. KÖPRÜ ALTI LABİRENT YOLLARINDA TAM O İSTANBUL YOLUNA DÖNÜŞ KARAMBOLÜNÜN OLDUĞU KÖŞE... DEMEMİŞ Kİ İPNE TOLGA DAHA KOLAY Bİ YERDEN ALAYIM ÇOCUĞU; SANTİM TAVİZ VERMEMİŞ ROTASINDAN
DEMEZSİN Kİ BU İSTANBUL'A GİDEN YEGANE YOLDUR. SANAYİİYE FİLAN GİDEN YAN YOL EDASI VARDIR. ÇOK İSTANBULLU PAS GEÇMİŞTİR BU KARMAŞA OLUŞUMU
VE O KADAR BEKLETİR Kİ ETRAFTAN TERÖRİST, SAPIK DİYECEKLER DİYE İŞKİLLENİR BİZİMKİ
ORTAM'IN VAKTİNİN EN UFAK Bİ DEĞERİ YOKTUR TOLGA'NIN NAZARINDA
NİHAYET PORŞE'NİN GELMESİYLE "BEKLEDİK O KADAR AMA BAKIN NEYİ BEKLEDİK" DERCESİNE KENDİSİNİ HAYBECİ SANANLARA NAZİRE YAPARAK BİNER ARABAYA;
SAAT TUT, İKİ BUÇUK SAATE İSTANBUL'DAYIZ
ŞAHİT DE BULMUŞ BASMAA MI
TOLGA YAA, SENDEN Bİ RİCAM OLABİLİR Mİ BE KARDEŞİM?
DUR BE OLM İCAT ÇIKARMA ŞİMDİ BANA, ÇEVREYOLUNA Bİ ÇIKALIM... PEKİ SÖYLE HADİ NE?
DENYOCA Bİ İSTEKTE BULUNSA DA ZEVKLE REDDETSEM HEYECANI Bİ YANDAN